

desch domesticus

Εἶμ᾽ ἄρσενος μεστὴν τὰς
πρόσκις μέροψ δίοστα βος.
σπονδ᾽ ἀδύνας ἴγγις ἐμ πρύσσης μόρος
ὁ βουτα καὶ κυνὸς πικρώ ματος.
χρυσοῦς αἴτας, ἄμφος δὲ ἄνδρα
τὸν γῆ ὁ χαλκὸν οὖ ρον
ἔρξαι σθεν ὃν ἀπάτωρ
δίοσδυ νος μόρη σεμν
προῤῥί ζωπος ἐμὸν ᾗ πευ
γμα θρήσσας θεο κρίτοι
οκτάν τας τριε σπέροι
γοκαί τας αἶ ξεν ἀ
αὔ ξας. χάλεψε γὰρ
γι ἰώ συργα προς ἐκ
δὺς γῆ ρας τὸ δ᾽ ἔλλινδεν
τ᾽ ἐν ἀμφικλ ίσω. πανός π
ματρός δὲ νέπας φωρ δίζω ος ἵ
νις τ᾽ ἀνδροβῶτος ἰλλορα ίσας ἠρ᾽ ἀρ
δίων ἐς τὸν κρίδ᾽ ἄγαγε τρίπορθον.

λεῦσέ με τὸν γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ' ἀκμονίδαν ἄλλυδις ἑδράσαντ'.
μηδὲ τρέσῃς εἰ τόσος ὢν δάσκια βεβριθότα λαχνᾷ γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ' ἔκριν' ἀνάγκα.
πάντα γ' ἐτάσει καὶ φρυδαῖσι λυγραῖς
ἑρπεθ' ἅπανθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας

χάοις τε.
οὔτι γε Κύπριδος παῖς,
ὠκυπέτας δ' Ἄρεος καλέομαι.
οὔτε γὰρ ἔκρινα βίας. πραΰνω δὲ πειθοῖ.
εἶκέ τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε,
τῶν δ' ἐγὼν ἐκνοσφισάμην ὠγύγιον σκᾶπτρον κραίνων δὲ θεοῖς θέμιστας.

Τὸ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώ-
του ἐπὶ τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ
πελέκεως, καὶ τοῦ ὠοῦ. τὸ μέτρον τοῦ
πτερυγίου, καὶ τοῦ πελέκεως, χο-
ριαμβικὸν, κατὰ στίχον
ὑφαιρουμένης
συζυγί-
ας.

Τούτου ἡ ἀνάγνωσις δύναται ὡς γέγραπται γίνεσθαι, ἕνεκά γε τοῦ νοῦ. ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέτρα, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχῃ ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ᾖ μετ' ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ κελεύει, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας εἶτα τὸ πανύστατον προφέρεσθαι. καὶ ἀναλόγως ἄνωθεν τὸ δεύτερον. καὶ οὕτως ὁ τρόπος ἕως ἂν ἀφίκῃ ἐπὶ βραχύ. ὁ δὲ λόγος, λέων μὲν ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως ἅπας ἔχει. ὁρᾷς με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανοῦ ἄλλα ἑδράσαντα. μὴ φροντίσῃς εἰ τηλικὸς δὲ ὢν τελείου ἔργον ποιῶ. τότε γὰρ ἐγενόμην ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρχε, καὶ πάντα ὑπείκει ταῖς αὐτῆς γνώμαις, ὅσα ἕρπει δι' ἀέρος καὶ αἰθέρος. οὐκ εἰμὶ ὁ ἀφροδίτης υἱός. ἀλλὰ καλοῦμαι ἔρως, καὶ οὐδὲν ἔπραξα βίᾳ, ἀλλὰ τὰ πάντα πραΰγω πειθοῖ. ὑπέπτηξαν δέ με ἡ γῆς καὶ θαλάσσης μυχοί. καὶ οὐρανός. τῆς ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. ἔχει δὲ νοῦν, κἂν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατος ἔρχῃ ὡς προείρηται. ἀκμονίδαν δὲ λέγει τὸν οὐρανόν. Γαῖα μὲν γὰρ ἄκμονα ἔτικτεν. ἀπὸ δ' ἄμμονος ὁ οὐρανός. αὐτὸς δέ ἐστιν ὅρος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει. καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως.

Ἀνδροθέα δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ.
τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρύπνω πόλιν ᾐθάλωσε,
οὐκ ἐναρίθμιον γεγαὼς ἐνὶ προμάχοισιν Ἀχαιῶν,
νῦν δ' ἐς ὁμήριον ἔβα κέλευθον,
τρὶς μάκαρ ὃν θυμῷ
τὸν ὄλβος

ὤπασ' ἐπειὸς πέλεκυν ᾧ πόκα πύργων θεοπύκτων κατήρειπεν αἶπος
Δαρδανιδᾶν δ' ἐς τυφέλιξ' ἐκ θεμέλων ἄνακτας.
ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν καθαρὸν νᾶμα κόμιζε δυσκε(λενς.
σὰν χάριν ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς
ἵλαος ἀμφιδέρχης.
ἀεὶ πνεῖς.

τὸν βίνων κλιτὸς εἰσί θεοῖς, ὡς ἀρετὸς ὁδὸς γεγαὼς πολύτροπα μοῦνος μέτρα μολπῆς.

Περὶ τοῦ πελέκεως.

Δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἐξηγούμενον, μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον. τὸ, ἀνδροθέα δῶρον ὁ φωκεύς, τὸ τελευταῖον λέγειν. τὸ, ὤπασ' ἐπειός πέλεκυν. εἶτα τὸ δεύτερον. ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους. καὶ οὕτως ἕως τοῦ μέσου. ὥστε τὸ μὲν τέλειον εἶναι, τὸ πέλεκυν τοῦτον ὁ ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ ἀθηνᾷ, κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέτρον χοριαμβικόν. ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πτερυγίῳ. ἀλλὰ διαφέρει. καθότι ὁ μὲν πέλεκυς, ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον συναπτόμενον, κατὰ διάνοιαν. τὸ δὲ πτερύγιον κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων. δύναταί τις καὶ ἀπὸ τοῦ βραχυκαταλήκτου μέτρου ἄρχεσθαι. εἶτ' αὐτῷ ἀνταποδιδοὺς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ' αὐτὸ τὰ ἴσα συμφέρεσθαι, καὶ διασῶσαι τὸν νοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων, ἀπὸ θατέρου εἰς τὸ δωδέκατον κατὰ χωρῶν. Γέγραπται μὲν ὡς τὸν ἐπειοῦ πέλεκυν. ὅτι δῶρον τῇ ἀθηνᾷ ὁ φωκεὺς ἐπειός, τῆς τέχνης καὶ συνοίας χάριν ἀποτίνων, ἔθηκεν.

χ' ὤσοις ὄξετρόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος ὡς σαφ' ἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μασὶν ὄπιθε κὴνὶ αὐτοῖς.

Θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Ἄλλος ὁ Χῖος. ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδε γράψας
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ συρηκοσίων.
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε φιλίνης.
μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔποτ' ἐφελκυσάμην.

Τοῦ τῶν Θεοκρίτου ἐπιγραμ-
μάτων τέλος.

Τὸν συρακόσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾷ πόλει
οἷα ἀνδρὶ πολίτᾳ.
Σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοις,
τελεῖν ἐπίχειρα.
Πολλὰ γὰρ ποτὶ τὰν ζοὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

Ἐπιτάφιος κλείτας τροφοῦ μηδείου.

Ὁ μικκὸς τοῦτ' ἔτευξε τᾷ θρείσσᾳ
μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κἠπέγραψε κλείτας.
ἕξει τὴν χάριν ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων,
ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι χρησίμη καλεῖται.

εἰς ἀρχίλοχον.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν
τὸν τῶν ἰάμβων οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
ἦρά μιν αἱ μοῦσαι χὠ δάλιος ἠγάπευν ἀπόλλων
ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο, κἀπιδέξιος.
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

εἰς ἀνδριάντα πεισάνδρου τοῦ τὴν
ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τοῦ ζανὸς ὅδ' ὑμῖν υἱὸν ἀνὴρ
τὸν λεοντομάχαν τὸν ὀξύχειρα
πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν,
πείσανδρος ξυνέγραψεν ὠ'κκαμείρου.

Δαμομέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὦ διώνυσε
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν παισί, χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην.
ἀνδρῶν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

ἄλλο.

Η κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην ἁγνᾶς ἄνθεμα χρυσογόνας
οἴκω ἐν ἀμφικλέοις. ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. αἰεὶ δ' ἔσφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν,
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια. κηδόμενοι ἀ
πὰρ ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ἄλλο.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. ἢ καὶ ὁ δειλὸς.
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος ἐρεῖς. ἐπεὶ εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Εἰς ἀνακρέοντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξεῖνε.
σπουδᾶ. καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς,
ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν τηῶ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χ' ὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Εἰς ἐπίχαρμον.

Ατι φωνὰ δώρειος χ' ὡ 'νὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν ἐπίχαρμος.
Ω βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ,
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν.

εὐρυμέδων. τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες·
σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι. τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

ἄλλο.

Ἦλθε καὶ ἐς μίλητον ὁ τοῦ παιήονος υἱὸς
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος
νικίᾳ. ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου.
ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς
μισθόν. ὁ δ' ἐς ἔργον, πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

ἄλλο.

Ξεῖνε, συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται ὄρθων.
χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον. ἀντὶ δὲ πολλᾶς
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

ἄλλο.

Υμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τὤγαλμα ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον
μουσικός. οὐχ ἕτερος τις ἐρεῖ σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

ἄλλο.

Εὐσθενέος τὸ μνᾶμα φυσιγνώμων ὁ σοφιστὴς
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μὲν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστής.
καίπερ ἄκικυς ἐὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

ἄλλο.

Δαμομέλης

δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς,
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι.
μέλπουσαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕζεο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
εὔχεο ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους.
κεὐθὺς ἀπορρέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ
τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσοθύνη τελέσαι·
ῥέξω γὰρ δαμάλαν. λάσιον τράγον. ἄρνεα τὸν, ἴσχω
σηκίταν. ἀΐοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

ἄλλο.

Λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τί μοι. κἠγὼ πακτίδ' ἀειράμενος,
ἀρξεῦμαι τι κρέκειν. ὁ δὲ βουκόλος ἅμμιγα θέλξει
Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρου ὄπισθεν,
πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμεν ὕπνου.

ἄλλο.

Ἀδείλαιε τὺ Θύρσι. τί τὸ πλέον, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς ᾅδαν.
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι. τί τὸ πλέον ἁνίκα τήνας
ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

ἄλλο.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες; ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς ἑλικωνιάσι·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν πύθιε παιάν,
δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισεν.
βωμὸν δ' αἱμάξει κεραὸς τράγος. οὗτος ὁ μαλὸς,
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

ἄλλο.

Δάφνις ὁ λευκόχρως ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων,
βουκολικοὺς ὕμνοις. αὖθέτο πανὶ τάδε.
τοὺς τρητοὺς δόνακας. τὸ λαγωβόλον. ὀξὺν ἄκοντα
νεβρίδα τὴν πήραν, ᾇ πόκ' ἐμαλοφόρει.

ἄλλο.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ δάφνι σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καταπλόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

ἄλλο.

Τὴν αὐτὰν λαύραν τῶς αἱ δρύες αἰπόλε κάμψας
σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.
τρισκελὲς αὐτόφλοιον, ἀνούατον. ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν κύπριδος ἔργα τελεῖν.
σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομε. ἀέναον δὲ
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει.

χό. ἄρτεμι μὴ νεμέσα. δ. σὺ δ' ἔγημας, κοὐκέτι πατή.
χό. ῥέξω πόρτιν ἔρωτι, καὶ αὐτᾷ βοῦν ἀφροδίτᾳ.
παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.
δάφ. ἀλλὰ γυνὴ. μήτηρ. τεκέων τροφός. οὐκέτι κώρα.
Ὣς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν,
ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
χἠ μὲν ἀνεγρομένη στεῖχε μᾶλα νομεύειν.
ὄμμασιν αἰδομένη. κραδίη δέ οἱ ἔνδοθεν ἰάνθη.
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς.

Τοῦ τῆς Θεοκρίτου εἰδυλλίων

τέλος.

κό. ὄμνυε μὲν μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπέλθῃς;
δάφ. οὔ μ' αὐτὸν τὸν πᾶνα. καὶ ἤν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.
κό. τεύχεις μοι θαλάμους τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
δάφ. τεύχω σοι θαλάμους. τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.
κό. πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μὲν τίνα μῦθον ἐνίψω;
δάφ. αἰνήσει σέο λέκτρον ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.
κό. οὔνομα σὸν λέγε τῆνο. καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
δάφ. δάφνις ἐγώ. λυκίδας δὲ πατήρ. μήτηρ δὲ νομαίη
ἐξ εὐηγενέων. ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
⁂ οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα πατὴρ δέ σοι ἐστὶ μενάλκας.
κό. δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος. ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις.
δάφ. δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
αἶγες ἐμὲ βόσκεσθε. τὰ βωκόλα ἔργα νοήσω.
ταῦροι καλλὰ νέμεσθε, ἵν' ἄλσεα παρθένι δείξω.
κό. τί ῥέζεις σατυρίσκε τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν,
δ. μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.
κό. ναρκῶ ναὶ τὸν πᾶνα τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
δ. θάρσει κώρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες. ὡς μάλα δειλά.
κό. βάλλεις ἐς ἀμάραν με καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.
δ. ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω
κό. φεῦ φεῦ. καὶ τὰν μικρὰν ἀπέτιχες. ἐς τί δ' ἔλυσας.
δ. τᾷ παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
κό μίμνε τάλαν. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. ἦχον ἀκούω.
δ. ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
κό. τὰ ἐμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάγος. εἰμὶ δὲ γυμνά.
δ. ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.
κό. φὴς μοι πάντα δόμεν τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης
δ. αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

δάφ. πτύεις χείλεα σεῖο. δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.
κό. καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
δάφ. μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.
ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.
δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω.
κό. οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρήπαφες ἡδέι μύθῳ.
δάφ. δεῦρ' ὑπὸ τᾶς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
κό. τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· ὀιζυρὸν οὐδὲν ἀρέσκει·
δάφ. φεῦ φεῦ. τᾶς παφίης χόλον ἅζεο καὶ σύ γε κώρα;
κό. χαιρέτω ἁ παφία μόνον ἵλαος ἄρτεμις εἴη.
μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔλθῃς.
δάφ. βαλλέτω ὡς ἐθέλεις. πάλιν ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι
κό. μὴ προβάλῃς τὴν χεῖρα καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.
δάφ. οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα τόν, οὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
κό. φεύγω ναὶ τὸν πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.
δ. δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ.
κό. πολλοί με μνώοντο νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε.
δ. εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
κό. καὶ τί φίλος ῥέξαιμι. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.
δ. οὐκ ὀδύνην οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
κό. ναὶ μάν φασὶ γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.
δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι. τίνα τρομέουσι γυναῖκες;
κό. ὠδίνειν τρομέω, χαλεπὸν βέλος εἰλειθυίης.
δ. ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος ἄρτεμίς ἐστιν,
κό. ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
δ. ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα νέον φάος ὄψεαι υἷας.
κό. καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον ἢν ἐπινεύσω;
δ. πᾶσαν τὰν ἀγέλαν πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἑξεῖς,

ἀμέραν. ὄκα δ᾽ οὐκ ἐθέλεις τὺ, μὰλ᾽ ἐν σκότῳ
πῶς ταῦθ᾽ ἄρμενα τὸν φιλέοντ᾽ ἀνίαις διδῶ.
ἀλλ᾽ εἴ μοι τι πίθοιο νέος προγενεστέρω,
Τῷ καὶ λώϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ᾽ ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν ἐνὶ δενδρίῳ.
ὅππη μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ἑρπετόν.
νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δ᾽ αὔριον. ἐξ ἑτέρω δ᾽ ἕτερον ματῆς.
καὶ μῆν σεῦ τὸ καλόν τιν᾽ ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι.
τῷ δ᾽ εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος γὰρ
τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἔθηκας ἔλειπες.
ἀνδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν.
φίλει δ᾽ ὥς κε ζώης τὸν ὅμοιον ἔχειν ἀεί.
αἲ γὰρ ὧδε ποῇς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι.
ἐξ ἀστῶν. ὁ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι.
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται.
κἤμε μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέου.
ἀλλὰ πὸριξ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λϛ΄.

Δάφνιδος, καὶ κόρης, ὀαριστύς.

Τὰν πινυτὰν ἑλέναν πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος
μᾶλλον ἔμ᾽ ἤδ᾽ ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.
κο. μὴ καυχῶ σατυρίσκε κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.
δάφ. ἔστι καὶ ἐν βενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
κό. στόμα μου πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλημα.

σὺν τᾷ, πολλὰ μὲν ὄργ' ἐκτελέσαις ἀνδρείοις πέπλοις
πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βράκυ.
δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὺς ἐν βοτάνᾳ πόκοις
πέξαιντ' αὐτοετεὶ θευγένιδος γ' ἕνεκ' εὐσφύρω
οὕτως ἀνυσίεργος. φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας, οὐδ' ἐς ἀεργὼς μὲν ἐβολλάμαν
ὀπάσσαι σε δόμοις ἀμετέρας οὖσαν ἀπὸ χθονός.
καὶ γάρ τοι πατρὶς ἂν ὠ 'ξ ἐφύρας κτίσε πότ' ἀρχίας
νάσω τρυνακρίας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἀνέρος ὃς πόλλ' ἐδάη σοφά.
ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν
οἰκήσεις κατὰ μίλατον ἐρατειναὶ μετ' ἰαόνων.
ὡς εὐαλάκατος θευγένις ἐν δαμότισιν πέλοι
καί οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω,
κεῖνο γάρ τις ἐρεῖ τῶ ποτιδὼν σ', ἦ μεγάλα χάρις,
δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ. πάντα δὲ τιμάντα τὰ πὰρ φίλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κε'.

Παιδικά.

ἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλαθέα
κἄμμες χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω τὰ κέατ' ἐν μυχῷ
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας
γινώσκω. τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζωΐας ἔχω.
ζᾶ τὰν σὰν ἰδέαν. τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χ' ὤταν μὲν σὺ θέλῃς μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω

ἐς θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ πενθῆα φέρουσαι.
οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι διονύσω
φροντίζοι· μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν.
εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι.
αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι.
ἐκ διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώια, δυσσεβέων δ' οὔ.
χαίροι μὲν διόνυσος, ὃν ἐν δρακάνῳ νιφόεντι,
ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας.
χαίροι δ' εὐειδὴς σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις,
αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος διονύσου.
οὐκ ἐπιμωμητόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λδ'.

Ηλακάτη.

Γλαυκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον ἀθανάας
γυναιξὶν νόος οἰκωφελέεσσι σὺς ἐπήβολος.
θαρσεῦσ' ἄμμιν ὑμάρτει πόλιν ἐς νείλεω ἀγλαάν.
ὅππα κύπριδος ἱερὸν καλάμω χλωρὸν ὑφ' ἁπαλῶ.
τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα παρ' διὸς,
ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομαι
νικίαν, χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθου γεγενημέναν
δῶρον νικιάας, ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λγʹ.

Λῆναι ἢ Βάκχαι. Δωρίδι.

Ι Νὼ καὐτονόα χ᾽ ἁμαλοπάραυος ἀγαυά.
τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος, τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
χ᾽ αἳ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς.
τὼς τρεῖς τᾷ σεμέλᾳ. τὼς ἐννέα τῷ διονύσῳ.
ἱερὰ δ᾽ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
εὐφάμως κατίθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
ὡς ἐδίδαχ᾽ ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει διόνυσος.
πενθεὺς δ᾽ ἀλιβάτου πέτρας ἀπὸ πάντ᾽ ἐθεώρει
σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ἐπιχώριον ἔρνος.
αὐτονόα πρῶτά νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα,
σὺν δ᾽ ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια βάκχου,
ἐξαπίνας ἐπιοῦσα. τά δ᾽ οὐχ ὁρόοντι βέβηλοι.
μαίνετο μὲν θ᾽ αὐτά, μαίνοντο δ᾽ ἄρ᾽ εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἳ δ᾽ ἐδίωκον.
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ᾽ ἰγνὺ ἀνειρύσασαι
πενθεὺς μὲν τόδ᾽ ἔειπε. τίνος κέχρησθε γυναῖκες
αὐτονόα τάδ᾽ ἔειπε. τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.
μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα,
ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
ἰνὼ δ᾽ ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον
λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ αὐτονόας ῥυθμὸν ωὐτός.
αἳ δ᾽ ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.

ὑψόθεν ἐν γαίῃ. καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη,
νευστάζων κεφαλῇ. περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίου ἤλασα προφθάς,
ῥίψας τόξον ἔραζε, πολύρραπτόν τε φαρέτρην.
ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι.
πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεοὺς ἐπίεζον
οὐραίους ἐπιβάς, πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονα ὀρθὸν ἀείρας
ἄμπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅδης.
καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι
ἀργαλέον μάλα μόχθον. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
τμητὴ οὐδὲ λίθῳ πειρωμένῳ οὐδὲ μὲν ὕλη
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ὄφρα μοι εἴη.
οὗτός τοι νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος.

ὀκρυόεν. χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔπεσε ποίῃ.
αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν
θαμβήσας. πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος. λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον
ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσια ἔκφυγε χειρός.
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων ὅθι πνεύμονος ἕδρα.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
αὐερύειν. ὁ δ' ἔμ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος. μακρὴν δ' ὑπὸ ἰγνύησιν ἕλιξε
κέρκον. ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο. πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη. πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
σκυζομένῳ. κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠύτε τόξον
πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
ὅρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο
θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ κύκλε δίφρῳ,
τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
καμπτόμενος τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησαν ὁρμῇ,
ὡς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπὸ πρόθεν ἀθρόος ἆλτο,
μαιμώων χροὸς ἆσαι. ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην. καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην
τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας,
ἤλασα κακκεφαλῆς. διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα,
αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι

οἱ ἔθεν ἀγχίμοροι ναῖον παθόντες ἄτλητα.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα πελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεὺς, κτεῖναι δ' ἐμ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην. ἑτέροιφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο
εὔμετρον. τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπη λὶς ἦεν ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνῃ
νευρειὴν, περὶ δ' ἰὸν ἀχέστονον εἶθαρ ἔθηκα.
πάντη δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῖνος ἰδέσθαι.
ἤματος ἦν τὸ μεσηγὺ, καὶ οὐδ' ὅπη ἴχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην. οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σπορίμοιο αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην.
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μετ' αὐτίκα πειρηθῆναι.
ἤτοι ὁ μὲν σπήλυγγα προδείελος ἔστιχεν ἧς ἦν
βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος. ἀμφὶ δὲ χαίτας
αὐχμηρὰς, πεπάλακτο φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον
στήθεά τε. γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν ῥίῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο.
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
τηϋσίως. οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν.

ἤ ἔισε δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ὅ τοι περὶ μηδυρὰ καλύπτει
εἶπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν
ἥρως εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.
εἰ σύγ' ἐκεῖνος ὃν ἧμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν,
οὑξ ἑλίκηθεν ἀχαιός. ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
εἰπὲ δ' ὅππως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες.
ὅππως τ' εὐύδρου νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' ἀπίδα κνώδαλον εὕροιο
ἱμείρων ἰδέειν. ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔρνος.
τῶ, καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον,
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο.
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παριοῦσι.
ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου.
φυλεύς. ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη
καὶ ῥά τε ῥηίτερον φαμένου κλύοι ἡρακλῆος.
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίω προσελέξατο μύθω.
ὦ αὐγηιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρου,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦ δὲ πελώρου
ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν.
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε. τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
ἀργείων, οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι,
οἶον δ' ἀθανάτων εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα φορωνήεσσιν ἐφεῖναι.
πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς
λὶς ἄμοτον κεράιζε. μάλιστα δὲ βεμβιναίους

κλάσσε βαρύν περ ἐόντα. πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμῳ ὑπερβρίσας. ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθείς,
μυῶν δ' ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος, ὀρθὸς ἀνέστη.
θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων
φυλεύς, οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν.
ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.
τὼ δ' ἐς ἄστυ λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγρούς.
ἐστιχέτην φυλεύς τε βίη θ' ἡρακληείη.
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου,
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες.
ἥ ῥα διὰμ πλεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ τετάνυστο,
οὔτι λίην ἀρίσημος. ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα.
τῇ μὲν ἄρα προσέειπε διὸς γόνον ὑψίστοιο
αὐγείεω φίλος υἱὸς ἕθεν μετόπισθεν ἐόντα
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
ξεῖνε πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας.
ὡσεί περ σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
ἤλυθε γὰρ στοιχῶν τις ἀπ' ἄργεος, ὡς νέος ἀκμὴν
ἐνθάδ' ἀχαιὸς ἀνὴρ, ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο.
ὅς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἐπειῶν
οὕνεκεν ἀργείων τις ἕθεν παρεόντος, ὄλεσσεν
θηρίον αἰνολέοντα κακὸν τέρας ἀγροιώταις
κοίλην αὖλιν ἔχοντα διὸς νεμέοιο παρ' ἄλσος.
οὐχ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ ἄργεος ἐξ ἱεροῖο.
αὐτόθεν, ἢ τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ μυκήνην.
ὣς κεῖνος ἀγόρευε. γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ περσῆος
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τολμῆσαι τοῦτ' αἰγιαλήων.

ἀφνειὸν μήλοις πολὺ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος. οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουκολίοις, αἵ τ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆες.
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες. αἰεὶ ἀμείνοις
ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' ἐς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι
ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι σύναμ' ἐστιχόωντο,
κνήμαργοί θ' ἕλικές τε. διηκόσιοι τε μὲν ἄλλοι
φοίνικες. πάντες δ' ἐπιβήτορες, οἵ γ' ἔσαν ἤδη.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱεροὶ ἠελίου χροιὴν δ' ἔσαν ἠΰτε κύκνοι
ἀργησταί. πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,
οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
καί ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων.
πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὁρμήν,
δεινὸν δὲ βρυχῶντο φόνον λεύσσοντι προσώπῳ.
τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένει ᾧ,
ἠδ' ὑπερηνορίῃς Φαέθων μέγας, ὅν ῥα βοτῆρες
ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὃς δή τοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐΰσκόπῳ ἡρακλῆι,
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη, στιβαρόν τε μέτωπον.
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχίῃ
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης

ἠὲ νότοιο. βίη ἠὲ θρηκὸς βορέαο.
τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνεται ὄντων
οὐδ' ἄνυσις. τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἲς ἀνέμου. τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλας.
τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἔπι βουκόλος ἤκει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον πᾶσαι δὲ κέλευθοι.
ληίδος ἐρχομένης. στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
μυκηθμῷ. σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων. ὄϊες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο.
ἔνθα μὲν οὔτις ἕκηλος ἀφυσῶν περ ἐόντων
εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων.
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἵει
πινέμεναι λιαροῖο. πίμπληντο δὲ πάγχυ γάλακτος.
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ'. ἄλλος τρέφε πίονα γέρον.
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύροις δίχα θηλειάων.
αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
ἥν τινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
σὺν δ' υἱός τε βίη τε πολύφρονος ἡρακλῆος
ὡμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τό γε μυρίον ἔθνος
ἀσπερόων. οὐ γάρ μὲν ἔφασκέ τις οὐδ' ἐώλπει
ἀνδρὸς ληΐδ' ἑνὸς τόσσην ἔμμεν, οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵ γε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον

ἀφνειὸν

ἂψ δ᾽ ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τι οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο.
σπερχομένῳ. χαλεπὸν δ᾽ ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ᾽ ἐνόησαν
ἀμφότερόν τ᾽ ὀδμῇ τε χροὸς, δούπῳ τε ποδοῖιν.
θεσπέσιον δ᾽ ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος,
ἀμφιτρυωνιάδῃ ἡρακλεῖ. τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζοντες, περίσσαινόν γ᾽ ἑτέρωθεν.
τοὺς μὲν ὅ γε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο. τρηχὺ δὲ φωνῇ
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ᾽ ὑλαγμοῦ.
χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὅθ᾽ οὕνεκεν αὖλιν ὄρυντο
αὐτοῦ γ᾽ οὐ παρεόντος. ἔπος δ᾽ ὅ γε τοῖον ἔειπεν
ὢ πόποι. οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι. ὡς ἐπιμηθές.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν.
ᾔδει δ᾽ ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν, ᾧ τε καὶ οὐκί.
οὐκ ἄν τι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς.
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένεθ᾽ αὔτως.
ἦ ρα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον ἰόντες.

Ἐπιπώλησις.

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἦμαρ ἄγων. τὰ δ᾽ ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ᾽ αὔλιά τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ᾽ ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ᾽, ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα
ὅσσα τ᾽ ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε

δίζε' οἳ ἔασιν· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς,
πάντ' ἂν μάλ' ἐξείποιμ'· ἐπεὶ οὔ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ
ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτὸν,
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
ναὶ γέρον Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν. τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
εἰ δ' ὁ μὲν ἂρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις
δήμου κηδόμενος διά τε κρίνουσι θέμιστας,
δμώων δή τινα τῦν δὲ σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
ὅς τις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης·
ᾧ κε τὸ μὲν κ' εἴποιμι τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.
ἄλλον δ' ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ' ἐπιδευέα φωτῶν.
τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης·
ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῇ τινος, ἐνθάδ' ἱκάνεις.
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὧδε γὰρ Αὐγείης υἱὸς φίλος ἠελίοιο
σφωϊτέρῳ σὺν παιδὶ βίῃ φυλῆος ἀγαυοῦ,
χθιζός γ' ἐλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐπιπλόμενος ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν. ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὔλιν ἐς ἡμετέρην. ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.
ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο. νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα
δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὁππόθεν ὁ ξεῖνος μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι.

ἄλλαι μὲν ῥα νάοντος ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' ἐλισοῦντος.
αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον ἀλφειοῖο.
αἱ δ' ἐπὶ βουπρασίου πολυβότρυος. αἱ δὲ καὶ ὧδε.
χωρὶς δὴ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάστοις.
αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης.
πάντοσιν νομοὶ, ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
μηνίου ἂμ μέγα τῖφος. ἐπεὶ μελίη δὲ ποίην
λειμῶνές τε φέρουσιν ὑπόδροσοι, ἑάμεναί τε
ἧς ἅλις ἥρα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.
αὖλις δέ σφιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
κείνη ὅτι πλατάνιστοι ἐπηετανοὶ πεφύκασι,
χλωρή τ' ἀγριέλαιος ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἁγνὸν ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
δέδμηνθ'. οἳ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
ῥυόμεθ' ἐνδικέως τριπόλοις σπόρον ἐννειοῖσιν
ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
οὔρους μὴν ἴσασιν φυτοσκάφοι. οἱ πολυεργοὶ
ἐς ληνοὺς ἱκνεῦνται ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' εὔφρονος αὐγείαο.
πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης.
ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ
ἣ δίκη. οἰκήων οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
ἀλλὰ σύ περ μοι ἔνισπε τό, τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται, οὗτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας,
ἠέ τοι αὐγείην. ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου

κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστὴς
ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
ὧδε μὲν ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς.
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ.
δειπνόν τε κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
δωρικὸς, ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄδευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνήμας.

Λείπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος εἰδυλλίου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου. ὅ περ δοξάζει ἐπιγράφεσθαι, ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λβ'.

Ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο.
ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις
ἑρμέω ἀζόμενος ξεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο.
τὸν γὰρ φασὶ μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐΰτριχες αὐγείαο
οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον.

ἐτρέφετ' ἀργείου κεκλημένος ἀμφιτρύωνος.
γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως·
τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν,
εὔρυτος ἐκ πατέρος μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξε
πυξίνα ἐν φόρμιγγι φιλαμμονίδας εὔμολπος.
ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες
ἀλλάλοις σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται
δεινοὶ ἐν ἱμάντεσιν ἅ τ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνα
πάντ' ἔμαθ' ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
ἁρπαλύκῳ φανοπῆς, τὸν, οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων
θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
τοῖον ἐπισκύνιον, βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
ἵπποις δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν
ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,
ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
αὐτός· ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀαγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν·
κοσμῆσαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,
κάστωρ ἱππαλίδας ἔδαεν φυγὰς ἄργεος ἐλθών.
ὁππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα τυδεὺς
ναῖε παρ' ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον ἄργος·

πολλαὶ ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νεῖμα
χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
ἀλκμήναν ὀνόματι σέβας δ' ἔσῃ ἀργείαισι·
τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
ἀμβαίνειν τεὸς υἱὸς ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως·
οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι·
δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν διὸς οἰκεῖν
μόχθοις θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ τραχίνιος ἕξει·
γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τάδ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα, βρέφος διαδηλήσασθαι·
ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει,
ἀλλὰ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκτον ἔστω·
κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ' ἢ παλιούρῳ,
ἢ βάτῳ, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον·
καῖε δὲ τὼ δ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε
νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί·
ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις,
ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον· ἂψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον ὡς νενόμισται,
θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ.
ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
φῆ· καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ

ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα πασὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης
δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας,
οἴσετε πῦρ. ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες
δμῶες ἐμοί. στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας,
αὔστατε δμῶες ταλασίφρονες αὐτὸς ἀϋτεῖ.
οἳ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμῶες. ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον ἡρακλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα
συμπλήγδην ἰάχησαν. ὁ δ' ἐς πατέρ' ἀμφιτρύωνα
ἑρπετὰ δικανάεσκεν. ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
κωροσύνα. γελάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖιν
πατρὸς ἑοῦ θανάτω κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δείης ἀκράχολον ἰφικλῆα.
ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα. πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.
τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
ἀλκμήνα καλέσασα, χρέως κατέλεξε νεοχμόν.
καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
ἠνώγει, μὴ δ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν
αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
ἀνθρώποις ὅ,τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,
μάντι εὐηρείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω
τὼς ἔλεγεν βασίλεια. ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως.
θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι περσήιον αἷμα.
ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων

αἱμοβόρως ἐκύλιον ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπεσκε· βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο· διὸς νοέοντος ἅπαντα,
ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
ἤτοι ὅγ' εὐθὺς ἄϋεν ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
κοίλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
ἰφικλέης. οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
φευγέμεν ὁρμαίνων. ὁ δ' ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
ἡρακλέης. ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ
δραξάμενος φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
οὐλομένοις ὀφίεσσι τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
τὼ δ' αὖτε σπείρησιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν,
ἂψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πρᾶτα
ἄνσταθ' ἀμφιτρύων, ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν.
ἄνστα μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἱ δέ τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείης;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.
ὡς φάθ' ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχω κατέβαινε πιθήσας.
δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅ ῥ' οἱ ὕπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
ἤτοι ὅγ' ὠρίγνατο νεοκλώστου τελαμῶνος
κουφίζων ἑτέρα κολεὸν μέγα λώτινον ἔργον.

κλωποπάτορ ἀπάτορ
λαρνακόγυιε χάροις
ἁδὺ μελίσδοις
ἐλλοπικούρᾳ
καλλιόπα
νηλεύστῳ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λα′.

Ἡρακλίσκος.

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα πόχ' ἁ μιδεᾶτις
ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον ἰφικλῆα
ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν πτερελάου
ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων.
εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον.
εὕδετ' ἐμὰ ψυχὰ δύ' ἀδελφεὼ εὔσοα τέκνα.
ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.
ὡς φαμένα δίνασε σάκος μέγα. τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
ὠρίωνα κατ' αὐτὸν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος ἥρη
κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
οἴκου ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
τὼ δ' ἐξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω

καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
τὸν δ' ἠλέησε κύπρις.
εἶπέν τε τοῖς ἔρωσι
τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι.
ἐκ τῶ δ' ἐπηκολούθει
καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν.
καί τε πυρὶ προσελθὼν
ἔκαιε τὰς ἔρωτας.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λ'.

Σύριγξ, τῷ πανί.

Σύριγξ οὔνομ' ἔχεις. ἄδει δ' ἐστὶ μέτρα σοφίης
οὐδενὸς θυγάτηρα, μακροπτολέμοιο μάτηρ
μαίης ἀντιπάτροιο θοὸν τίκες ἰθυντῆρα.
οὐχὶ κεράσταν ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.
ἀλλ' ἀπέλειπες οὗ αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους
οὔνομ' ὅλον δίζων ὃς τᾶς μέροπος πόθον,
κούρας γηρυόνας ἄθε τᾶν, τᾶς ἀνεμώδεος.
ὃς, μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ,
ἕλκος ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου
ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
παπποφόνου τυρίας τ' ἀφείλετο.
ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
πᾶμα πάρις θέτο σιμιχίδας
ψυχαί. ὦ βροτοβάμων,
στῆτε, οἶστρε δ' ἔτας.

δῆσαί τι καὶ πεδῆσαν.
χ' ὡ μὲν βρόχῳ καθάψας,
ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.
φοβεῖτο γὰρ κυθήρην.
τῷ δ' εἶπεν ἀφροδίτα.
πάντων κάκιστε θηρῶν.
σὺ τόν δε μυρῶν ἴψω;
σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
ὄμνυμί σοι κυθήρη
αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα
καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμὰ,
καὶ τώς δε τὼς κυναγὼς,
τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ
οὐκ ἤθελον πατάξαι.
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον
καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
ἐμαινόμην φιλᾶσαι
καί μευ καπιώναζε.
τούτοις λαβοῦσα κύπρι
τούτοις κόλαζε, τέμνε.
τί γὰρ φέρω περισσοὺς
ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
ἃ δ' οὐχὶ σοὶ τάδ' ἀρκεῖ.

ἄχρι μέσων· οὐδ' ὧν φοβερὸν λίθον ἤπλετ' αὐτῶν
τὰν λεπτὰν χοινίδα βρόχον δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ·
τὰν ἕδραν δ' ἐκύλιοσεν ὑπὲκ ποδὸς, ἠδ' ἐκρεμάσθη·
νεκρὸς ὁ δ' αὖ ὤϊξε θύρας. καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον, οὐδ' ἐτυλίχθη
τὰν ψυχάν· οὐ κλαῦσε νέον φόνον· ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
εἵματα πάντ' ἐμίαινεν ἐφαβικά· βαῖνε δ' ἐπ' ἄθλον
γυμνασίων καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν·
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὑβριστάν· λαϊνέας δὲ
ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος· ὅρως ὑδάτων ἐφύπερθεν,
ἅλλατο καὶ τὤγαλμα· κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον·
αἷμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη·
στέργετε δ' ὔμμες αἴτας· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κθ΄.

Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.

Δωνιν ἡ Κυθήρη
ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
ὠχράν τε τὴν παρειὰν
ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν
ἔταξε τὼς ἔρωτας·
οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον·

κῶρ' ἐθέλω λύπης κεχολωμένος, ἀλλὰ βαδίζω.
ἔνθα τύ μευ κατέκρινας ὅπῃ λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος,
ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδ' ἕκε τῶς, σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον, ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι· καὶ ταχὺ γηρᾷ.
λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτει.
ἁ δὲ χιὼν λευκὰ καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ
καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικὸν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις
ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὺ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατος ἁδύ τι ῥέξον.
ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.
στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον. ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
λῦσον τῶ σχοίνω με. καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν.
εἵματα καὶ κρύψον με. τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον
καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς.
οὐ δύναμαι ζῆν εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις.
χῶμα δέ μοι κοίλανον ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
καὶ ἀπίκῃ τόδε μοι τρὶς ἐπάυσον ὦ φίλε κεῖσαι.
ἢν δή γε λῇς καὶ τοῦτο, καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω.
τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε· μὴ παροδεύσῃς.
ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον. ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
ὣς δ' εἰπὼν, λίθον εἷλεν· ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ,

ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγέων μειλίγματα μουσῶν,
οἷ᾽ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς, κάλλιστον ἀοιδαί.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ´.

Ἐραστὴς, Δωρίδι, διηγηματικόν.

Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ᾽ ἐφάβου.
τὰν μορφὰν ἀγαθῶ· τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ᾽ ὁμοίω.
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχεν,
κοὐκ ᾔδει τὸν ἔρωτα, τίς ἦν θεὸς, ἡλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ· πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει.
πάντα δὲ καὶ μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτηρής.
οὐδ᾽ ἔτι τῶ πυρσῶν παραμύθιον· οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος· οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας· οὐ ῥοδόμαλον·
οὐ λόγος· οὐχὶ φίλαμα, τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς,
οὕτω πάντ᾽ ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ᾽ αὐτῶ
χείλεα· καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν.
τᾷ χολᾷ δ᾽ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ᾽ ἀπὸ χρὼς
ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος, ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἦν καλὸς ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἀνέκε τὰ δάκρυα τᾶς κυθερείας.
ἀλλ᾽ ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖο μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν· οὕτω δ᾽ ἀνενείκατο φωνάν.
Ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ· κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας
λάινε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε· δῶρά τοι ἦλθον
λοίσθια ταῦτα φέρων· τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι παρ σέ

πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
κάστωρ. πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι λυγκεὺς
τοῖο σάκος. φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ κάστωρ
σκαιῷ, ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν
ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρὸς, τόθι καρτερὸς ἴδας
κεκλιμένος θεᾶτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ ἔγκατα δ' εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. ὁ δ' ἐς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
λυγκεὺς. κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρῴῃ,
παίδων λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
τύμβου ἀναρρήξας ταχέως μεσσάνιος ἴδας,
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
ἀλλὰ ζεὺς ἐπάμυνε. χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
μάρμαρον αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτω τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν, οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ
αὐτοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε λήδας τέκνα. καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
τυνδαρίδαις, ἑλένᾳ τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν.
ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες μενελάῳ.
ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο χῖος ἀοιδὸς.
ὑμνήσας πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν.
ἰλιάδας τε μάχας, ἀχιλῆά τε πύργον ἀϋτῆς.

ἀλλ᾽ ὦ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
νῶϊ, γάμον. σφῷ δ᾽ ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.
ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ᾽ εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχουσ᾽ ἀνέμοιο. χάρις δ᾽ οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν
πείθεσθ᾽. ἄμφω δ᾽ ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.
εἰ δ᾽ ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔκθεα λῦσαι,
ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης.
νῶϊ δ᾽ ἐγὼ λυγκεύς τε διακρινώμεθ᾽ ἄρηϊ
ὁπποτέρω γεγαῶτε γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἁμετέροις λείπωμεν ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
εἷς. ἀτὰρ ὤλλοι πάντας ἐϋφρανέουσιν ἑταίρους.
νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάσδ᾽, ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
εἶπε· τὰ δ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἔθεντο,
τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον, ὁ δ᾽ εἰς μέσον ἤλυθε λυγκεὺς
σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ᾽ ἀσπίδος ἄντυγα πρώταν.
ὣς δ᾽ αὔτως κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
καρτερός. ἀμφοτέροις δὲ λόφοι ἐπένευον ἔθειραι.
ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
ἀλλάλων εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
ἀλλ᾽ ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δοῦρ᾽ ἐάγη. σακέεσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τὼ δ᾽ ἄορ ἐκ κολεοῖιν ἐρυσσαμένω φόνον αὖθις
τεῦχον ἐπ᾽ ἀλλήλοισι. μάχης δ᾽ οὐ γίνετ᾽ ἐρωή.

πολλὰ

τὼ μὲν, ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἷω,
δοιὰς λευκίπποιο κόρας. δοιὼ δ' ἄρα τώγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ, υἷ' ἀφαρῆες
γαμβρὼ μελλογάμω, λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς ἴδας,
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας
δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε. πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
ἀλλοτρίαις χαλεποὶ, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι
ἡμῖν τοι λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας.
τὰς δὲ πολὺ προτέροις ἁμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν,
ἄνδρα παρετρέψασθε. γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα. καὶ οὐ πολύμυθος ἐὼν περ.
οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι.
πολλά τοι σπάρτα. πολλὰ δ' ἱππήλατος ἆλις
ἀρκαδία τ' εὔμαλος. ἀχαιῶν τε πτολίεθρα.
μεσσάνα τε καὶ ἄργος. ἅπασά τε σισυφὶς ἀκτά.
ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
μυρίαι. οὔτε φυῆς ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο.
τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυιέμεν ἅς κ' ἐθέλητε.
ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό γε πενθεροὶ εἶναι.
ὔμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι.
καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρῷον αἷμα.

ἀμαλοις δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντε ἱμᾶσιν
ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνείκατος πολυδεύκης.
σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον. ἐκ μεγάλου δὲ
αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. ὁ δ' ἀεὶ μάσσονα γυῖα
ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου. καὶ χροιὴν ἀμείνων.
πῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν
εἰπὲ θεά. σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ. καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ
ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον.
σκαιῇ μὲν σκαιὴν πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα.
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς. ἑτέρᾳ δ' ἐπιβαίνων
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ. στιβαρᾷ δ' ἄρα χειρὶ,
πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ.
ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
λαιῇ δὲ στόμα τύψε. πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
ἀεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίᾳ
κεῖτ' ἀλλοφρονέων. καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν,
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας
ὦ πύκτα πολύδευκες. ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο ποσειδάωνα κικλήσκων,
μήποτε τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί με ἄναξ. σὲ δὲ κάστορ ἀείσω.
τυνδαρίδα ταχύπωλε δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
χεῖρας. καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
ἔνθα πολὺς σφίσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβη φάος ἠελίοιο.
ἰδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ πολύδευκες.
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω.
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον γένειον
τυνδαρίδης ἐπιόντος. ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν
σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς
ἐς γαῖαν. βέβρικες δ' ἐπαύτεον. ἐκ δ' ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.
δειδιότες μὴ πρίν μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε,
χώρῳ ἐνὶ στεινῷ· τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος διὸς υἱὸς,
ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
παῖδα ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων. ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
φοίνιον, οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε,
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτίνασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
πάντοθεν. ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμήν.
πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγεὶς
ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλλόσιν ἐξετανύσθη.
ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.

ἄκρων, δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.
τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος πολυδεύκης.
Χαῖρε ξεῖν᾽, ὅστις ἐσσὶ, τίνες βροτοὶ ὧν ὅδε χῶρος;
α. Χαίρω πῶς, ὅτε τ᾽ ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ᾽ ὄπωπα;
π. Θάρσει· μήτ᾽ ἀδίκους μήτ᾽ ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.
α. Θαρσέω κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ᾽ ἔοικεν.
π. Ἄγριος εἶ. πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ᾽ ὑπερόπτης.
α. Τοιόσδ᾽ οἷον ὁρᾷς, τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω.
π. Ἔλθοις. καὶ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαγ᾽ ἱκάνοις.
α. μήτι σύ με ξένιζε. τά τ᾽ ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ.
π. Δαιμόνι᾽, οὐδ᾽ ἂν τοῦγε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;
α. Γνώσεαι εἴ σου δίψος, ἀνειμένα χείλεα τέρσει.
π. Ἄργυρος ἤ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς, ὥς κέν σε πίθοιμεν.
α. Εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον. ἐναντίος ἀνδρὶ καταστὰς
πυγμάχος. ἢ καὶ προστιθέναι σκέλος. ὄμματα δ᾽ ὀρθὰ
πὺξ διατεινάμενος, σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.
π. Τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;
α. Ἐγγὺς ὁρᾷς οὐ σύ με. ἁμὸς κεκλήσεθ᾽ ὁ πύκτης.
π. Ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον ἐφ᾽ ᾧ δηρυσόμεθ᾽ ἄμφω;
α. Σὸς μὲν ἐγὼ σὺ δ᾽ ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσω.
π. Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
α. Εἴτ᾽ οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες, εἴτε λέουσι,
γεινόμεθ᾽ οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλῳ.
ἦ ῥ᾽ ἄμυκος. καὶ κόχλον ἑλὼν μυκάσατο κοῖλον,
οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστας.
κόχλῳ φυσαθέντος ἀεὶ βέβρυκες κομόωντες.
ὡς δ᾽ αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαΐ κάστωρ.

ἱππῆες, κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες, ἀοιδοί.
κάστορος ἢ πρώτου πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν
ἀμφοτέρους ὑμνέων, πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
ἀργὼ, καὶ νιφόεντος ἀπαρτηρὸν στόμα πόντου,
βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν,
εὐνάς τ' ἐστόρνυντο, πυρειά τε χερσὶν ἐνώμων.
κάστωρ δ' αἰολόπωλος, ὅ τ' οἰνωπὸς πολυδεύκης,
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων.
παντοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,
εὗρον ἀέναον κράναν, ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ, αἱ δ' ὑπένερθεν
λᾶαι, κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι.
λεῦκαί τε. πλάτανοί τε. καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι
ἄνθεά τ' εὐώδη λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε
δεινὸς ἰδεῖν. σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια. καὶ πλατὺ νῶτον.
σαρκὶ σιδαρείῃ. σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον,
ἕστασαν ἠΰτε πέτροι ὀλοότροχοι. οὕς τε κυλίνδων
χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.
αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κϛʹ.

Διόσκουροι. Δωρίδι ἐγκωμιαστικόν.

Ὑμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱώ·
κάστορα καὶ φοβερὸν πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν·
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέαισιν ἱμᾶσιν.
ὑμνέομες καὶ δὶς, καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης θεστιάδος, λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφούς.
ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον.
ναῶν θ' αἳ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα
ἄστρα βιαζόμεναι. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
οἱ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα
ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν, ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου,
ἐς κοίλαν ἔρριψαν. ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους. κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα
εἰκῆ ἀποκλασθέντα. πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερπούσας. παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,
κοπτομένη πνοιαῖς τε. καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀιομένοις θανέεσθαι.
αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι. λιπαρὰ δὲ γαλαία
ἀμ πέλαγος. νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι,
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
φάτνη σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω,

πάμφλαιγεν μὴ δή μιν ἀποφλέξῃ δ' υἷον πῦρ.
τῷ μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος ὥς μοι ἔϊκτο
ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὔδεϊ κάππεσ' ὀλισθών·
πρίν γ' ἐλθεῖν· οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὖτις·
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο· γέρων ὡσεί τ' ἀμεμηνὸς.
ὅν τε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας, ἀτερπὲς
κάππεσεν, κεῖται δ' ὅγ' ἀπὸ χθονὸς ἔμπεδον αὔτως,
εἰσόκε τις χειρός μιν ἀνειρύσῃ παριόντων.
αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου,
ὣς ἐν γῇ λελίαστο σακέσπαλος ἰφικλείης.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
παῖδας ἐμούς· μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
ὀφθαλμῶν· ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν·
τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν·
παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς εὐρυσθῆα τρέποιτο·
οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο· γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
θυμὸς ἐμός· μὴ ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων·

τῷ, μὴ δὴ ξείνοις τόγ' ἐμὸν θάλος ὡς σευ ἀκήδω,
μὴ δ' εἴκ' ἠϋκόμου νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι.
μητέρι δυσπαθέοντος. ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον,
πρίν καί περ τ' ἰδέειν μιν ἐμῷ ὑπὸ ἧπαρ ἔχοισα.
καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν ἀϊδονῆος.
ὧδέ ἑ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλαν.
νῦν δέ μοι οἴχεται οἶος ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἆθλον
ἐκτελέων, οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτέ μιν αὐτὸν
ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
ὕπνον. δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα.
ἐκπάγλως. μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδοι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρῃσι, βίη ἡρακλείη.
τῇ μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ,
τάφρον. τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ.
γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ὄργου,
καρτεροῦ οἰνοπέδοιο γουνούμενος ἕρκος ἀλωῆς,
ἤτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προὔχοντος ἐρείσας.
αὐδήρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἕστο.
ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης,
πῦρ ἄμοτον περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἱλεῖτο φλὶξ
αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὀπίσω θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσὶν
ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος ἡφαίστοιο.
αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἑοῦ χροὸς ἠΰτε γέρρον
νώμασκεν μακέλην. περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνυται Ἰφικλῆι
σῷ ἢ ἐμῷ. πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
γείνασθαί σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
ὣς ἄρ' ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
μνησαμένῃ τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων,
ὣς δ' αὔτως δακρύοισι παρήια λεύκ' ἐδίαινεν
ἀλκμήνη. βαρὺ δ' ἥγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα.
μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο,
πευκαλίμῃς. πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
κήδε' ἄλαστα λέγουσα. τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται
οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἐπ' ἦμαρ
γιγνομένοις. μάλα μέν γε φιλοθρηνής κέ τις εἴη.
ὅς τις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
θάρσει. οὐ τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καὶ δ' αὐτὴν ὁρόω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμί,
ἀσχαλάαν ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἠδ' ἐλεαίρω.
οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες.
ὅς θ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴστω γὰρ κούρη τε καὶ εὔπεπλος δημήτηρ.
ἅς κε μέγα βλάφθεις τις ἑκὼν ἐπίορκος ὀμόσσῃ
δυσμενέων. μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ᾗσι
στέργειν, ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδύος ἦλθες.
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' ἄρα τήν γ' ἐμὲ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.

οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσσαι· ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου,
ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον τέκος, αἰάζουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι, δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων,
ὡς γ' ὤφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτή,
κεῖσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα.
ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῷ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλαις σὺν χερσὶ τοκῆες,
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης.
καί κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
νῦν δ' οἱ μὲν θήβην κουροτρόφον ἐνναίουσιν
ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες.
αὐτὰρ ἐγὼ τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν ἥρας
πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ,
αἰεὶ ὁμῶς. δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἴ' ἐρωή.
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πολέων γάρ οἱ ἔργον ἕτοιμον
μόχθων. τοὺς, γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν.
μοχθίζει, πέτρης ὅ γ' ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου.
καρτερὸν ἐν στήθεσσι. σὺ δ' ἠΰτε λείβεαι ὕδωρ
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ διὸς ἤματ' ὁπόσσα.
ἄλλος μὰν οὐκ αὖτις γ' εὐφρῆναί με παραστάς,
κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἐέργει.
καὶ λίαν πάντες γε πέραν πιτυώδεος ἰσθμοῦ
ναίουσ', οὐδέ μοι ἐστὶ πρὸς ὅν τινά κε βλέψασα
οἷα γυνὴ πανάποτμος, ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
νόσφι γε δὴ πυρρῆς συνομαίμονος. ἡ δὲ καὶ αὐτή.

κἤρ' ἐθέλω λύπης κεχολωμένος, ἀλλὰ βαδίζω.
ἔνθα τύ μευ κατέκρινας ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδ' ἕκα τὼς σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον, ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι· καὶ ταχὺ γηρᾷ.
λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτει.
ἁ δὲ χιὼν λευκὰ καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ
καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικὸν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος· ὁ πανίκα καὶ τὺ φιλάσεις
ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὺ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατος ἁδύ τι ῥέξον.
ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.
στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον. ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
λῦσον τῷ σχοίνῳ με. καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν.
εἵματα καὶ κρύψον με. τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον
κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς.
οὐ δύναμαι ζῆν εἴ γε διαλλάξας με φιλάσεις.
χῶμα δέ μοι κοίλανον ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
καὶ ἀπίῃ τόδε μοι τρὶς ἔπ' αὖσον ὦ φίλε κεῖσαι.
ἢν δὲ γε λῇς καὶ τοῦτο, καλός δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό σοι στίχοισι χαράξω.
τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε· μὴ παροδεύσῃς.
ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον. ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
ὣς δ' εἰπὼν, λίθον εἷλεν· ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ,

ὑμῖν, αὖ καὶ ἐγὼ λιγεᾶν μελίγματα μουσᾶν.
οἵ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς, κάλλιστον ἀοιδά.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ′.

Ἐραστὴς, Δωρίδι, διηγηματικόν.

ΑΝήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβου.
τὰν μορφὰν ἀγαθῶν· τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχεν,
κοὐκ ᾔδη τὸν ἔρωτα, τίς ἦν θεὸς, ἡλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ· πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει·
πάντα δὲ κἠν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτηρής.
οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον. οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος. οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας οὐ ῥοδόμαλον.
οὐ λόγος. οὐχὶ φίλαμα, τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγὼς,
οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῷ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν.
τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος, ἀλλὰ καὶ οὕτως.
ἦν καλὸς ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἀνένικε τὰ δάκρυα τᾶς κυθερείας.
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν· οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν.
Ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ. κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας
λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. δῶρά τοι ἦλθον
λοίσθια ταῦτα φέρων. τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκέτι παρ' σέ

πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱπποκόμον τρυφάλειαν
κάστωρ. πολλὰ δ᾽ ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι λυγκεὺς
τοῖο σάκος. φοίνικα δ᾽ ὅσον λόφον ἵκετ᾽ ἀκωκή.
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ κάστωρ
σκαιῷ, ὁ δὲ πλαγεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν
ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρὸς, τόθι καρτερὸς ἴδας
κεκλιμένος θεᾶτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. ἔγκατα δ᾽ εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. ὁ δ᾽ ἐς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
λυγκεύς. κὰδ δ᾽ ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ᾽ ἑστίῃ εἶδε πατρώῃ
παίδων λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως μεσσάνιος ἴδας,
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
ἀλλὰ ζεὺς ἐπάμυνε. χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
μάρμαρον. αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτω τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν, οὐκ ἐν ἐλαφρῷ.
αὐτοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε λήδας τέκνα. καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δ᾽ ἔτε πάντες ἀοιδοὶ
τυνδαρίδαις, ἑλένα τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν.
ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες μενελάῳ.
ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο χῖος ἀοιδός.
ὑμνήσας πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
ἰλιάδας τε μάχας, ἀχιλῆά τε πύργον ἀϋτῆς.

ἀλλ' ὦ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
νῶϊ, γάμον· σφῷν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.
ἴσκον τοιάδε πολλά· τὰ δ' ἐς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο· χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.
εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔγχεα λῦσαι,
ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης.
νῶϊ δ' ἐγὼ λυγκεὺς κάστωρ τε διακρινώμεθ' ἄρηϊ
ὁπποτέρω γεγαῶτε γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἁμετέροις λείπωμεν ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
εἷς. ἀτὰρ ὧλλοι πάντας ἐϋφρανέουσιν ἑταίρους·
νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάσδ', ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
εἶπε· τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον, ὁ δ' ἐς μέσον ἤλυθε λυγκεὺς
σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώταν.
ὡς δ' αὔτως κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
καρτερός· ἀμφοτέροις δὲ λόφοι ἐπένευον ἔθειραι.
ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
ἀλλάλων εἴ που τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δοῦρ' ἐάγη σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὖθις
τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

πολλά

τὼ μὲν, ἀναρπάξαντε δύω φερέτην διὸς υἱώ,
δοιὰς λευκίπποιο κόρας. δοιὼ δ' ἄρα τώγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ, υἷ' ἀφαρῆος
γαμβρὼ μελλογάμω, λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς ἴδας,
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας
δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε. πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
ἀλλοτρίαις χαλεποὶ, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι
ἡμῖν τοι λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας.
τὰς δὲ πολὺ προτέροις ἁμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν,
ἄνδρα παρετρέψασθε. γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα. καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ.
οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι.
πολλά τοι σπάρτα. πολλὰ δ' ἱππήλατος ἆλις
ἀρκαδία τ' εὔμαλος. ἀχαιῶν τε πτολίεθρα.
μεσσάνα τε καὶ ἄργος. ἅπασά τε σισυφὶς ἀκτά.
ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
μυρίαι. οὔτε φυῆς ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο.
τάων εὐμαρές ὔμμιν ὀπυιέμεν ἅς κ' ἐθέλητε.
ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό γε πενθεροὶ εἶναι.
ὔμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι.
καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα.

ἀλλάλοις δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντε ἱμᾶσιν
ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον αἰείκατος πολυδεύκης.
σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον. ἐκ μεγάλου δὲ
αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα
ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου· καὶ χροιῇ ἀμείνων.
πῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν
εἰπὲ θεά. σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ. καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ
ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον.
σκαιῇ μὲν σκαιὴν πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα.
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς. ἑτέρα δ' ἐπιβαίνων
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ. στιβαρᾷ δ' ἄρα χειρὶ,
πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον· καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ.
ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
λαιῇ δὲ στόμα τύψε. πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίᾳ
κεῖτ' ἀλλοφρονέων. καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας
ὦ πύκτα πολύδευκες· ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο ποσιδάωνα κικλήσκων,
μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί με ἄναξ. σὲ δὲ κάστορ ἀείσω.
τυνδαρίδα ταχύπωλε δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
χεῖρας, καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
ἔνθα πολὺς σφισὶ μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
ἰδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες.
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω.
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος. ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν
σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς
ἐς γαῖαν. Βέβρικες δ' ἐπαύτεον. ἐκ δ' ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.
δειδιότες μὴ πρίν μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε,
χώρῳ ἐνὶ στεινῷ. Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς,
ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων. ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
φοίνιον, οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε,
ατα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
ν ἄναξ ἐτίνασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
εν. ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
ινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμήν.
πέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγεὶς
ύλλοισι τεθαλλόσιν ἐξετανύσθη.
ριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.

ἄκρων, δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.
τὸν, πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος πολυδεύκης.
Χαῖρε ξεῖν᾽, ὅς τ᾽ ἐσσὶ, τίνες βροτοὶ ὧν ὅδε χῶρος;
α. Χαίρω πῶς, ὅτε τ᾽ ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ᾽ ὄπωπα;
π. Θάρσει. μήτ᾽ ἀδίκους μήτ᾽ ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.
α. Θαρσέω κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ᾽ ἔοικεν.
π. Ἄγριος εἶ. πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ᾽ ὑπερόπτης.
α. Τοιόσδ᾽ οἷον ὁρᾷς, τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω.
π. Ἔλθοις. καὶ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαδ᾽ ἱκάνοις.
α. μήτι σύ με ξένιζε. τά τ᾽ ἐξ ἐμέθεν οὐκ ἐν ἑτοίμῳ.
π. Δαιμόνι᾽, οὐδ᾽ ἂν τοῦγε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;
α. Γνώσεαι εἴ σου δίψος, ἀνειμένα χείλεα τέρσει.
π. Ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν.
α. Εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον. ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς
πυγμάχος. ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος. ὄμματα δ᾽ ὀρθὰ
πὺξ διατεινάμενος, σφετέ[...] φείδεο τέχνης.
π. Τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας κα[...] συνερείσω ἱμάντας;
α. Ἐγγὺς ὁρᾷς οὐ [...] κεκλήσεθ᾽ ὁ πύκτης.
π. Ἦ καὶ ἄεθλον ἑ[...] μαχεσσόμεθ᾽ ἄμφω;
α. Σὸς μ[...]
π. Ο[...]
α. [...]
[...] ἔθλα.
[...] ιλον,
[...] υίσας.
[...] ντες.
[...] τας
[...] χάστωρ.

ἱππῆες. κιθαρισταί. ἀεθλητῆρες. ἀοιδοί.
κάστορος ἢ πρώτου πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν
ἀμφοτέρους ὑμνέων, πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
ἀργὼ, καὶ νιφόεντος ἀπαρτηρὸν στόμα πόντου,
βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα.
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον. ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν,
εὐνάς τ' ἐστόρνυντο, πυρειά τε χερσὶν ἐνώμων.
κάστωρ δ' αἰολόπωλος, ὅ τ' οἰνωπὸς πολυδεύκης,
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων.
παντοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,
εὗρον ἀένναον κράναν, ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ, αἱ δ' ὑπένερθεν
λάλαι, κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι.
λεῦκαί τε. πλάτανοί τε. καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι
ἄνθεά τ' εὐώδη λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε
δεινὸς ἰδεῖν. σκληρῇσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια. καὶ πλατὺ νῶτον.
σαρκὶ σιδαρείῃ. σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον,
ἕστασαν ἠΰτε πέτροι ὀλοίτροχοι. οὕς τε κυλίνδων
χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.
αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κζ'.

Διόσκουροι. Δωρίδι ἐγκωμιαστικόν.

Υμνέομες λήδας τέ καὶ αἰγιόχω διὸς υἱώ.
κάστορα καὶ φοβερὸν πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν.
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσσοις βοέεσιν ἱμᾶσιν.
ὑμνέομες καὶ δὶς, καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης θεστιάδος, λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφούς.
ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον.
ναῶν θ' αἳ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα
ἄστρα βιαζόμεναι. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
οἱ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα.
ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν. ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου,
ἐς κοίλαν ἔρριψαν. ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους. κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα
εἰκῆ ἀποκλασθέντα πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερπύσας. παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,
κοπτομένη πνοιαῖς τε. καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς τε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.
αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι. λιπαρὰ δὲ γαλαία
ἀμ πέλαγος. νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι,
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι ὦ φίλοι ἄμφω,

πάπταινεν μὴ δή μιν ἀποφλέξῃ δήϊον πῦρ.
τῷ μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος ὥς μοι ἐΐκτο
ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὔδεϊ κάππεσ' ὀλισθών·
πρίν γ' ἐλθεῖν· οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὖτις·
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο· γέρων ὥσει τ' ἀμενηνός.
ὅν τε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπὲς
κάππεσεν, κεῖται δ' ὅγ' ἀπὸ χθονὸς ἔμπεδον αὔτως,
εἰσόκε τις χειρὸς μιν ἀνειρύσῃ παριόντων.
αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου,
ὣς ἐν γῇ λελίαστο σακέσπαλος ἰφικλέης.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
παῖδας ἐμούς· μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
ὀφθαλμῶν· ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν·
τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν·
παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς εὐρυσθῆα τρέποιτο·
οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο· γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
θυμὸς ἐμός· μὴ ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων.

τῷ, μὴ δ' ὀξείπῃς τὸν ἐμὸν θάλος ὡς σεῦ ἀκηδῶ,
μὴ δ' εἴκ' ἠϋκόμου νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι.
μητέρι δυσπαθέοντος. ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον,
πρὶν καὶ περί τ' ἰδέειν μιν ἐμῷ ὑπὸ ἧπαρ ἔχοισα.
καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν ἀϊδονῆος.
ὧδε ἑ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλαν.
νῦν δέ μοι οἴχεται οἶος ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἆθλον
ἐκτελέων, οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτὸν
ἐνθάδε νοστήσαντ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺ γαῖνος ὄνειρος
ὕπνον. δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως. μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἕρδοι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρῃσι, βίη ἡρακλείη.
τῇ μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ,
τάφρον. τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ.
γυμνὸς ἄνευ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ὄργου,
καρτερὸν οἰνοπέδοιο πονεύμενος ἕρκος ἀλωῆς,
ἤτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προὔχοντος ἐρείσας.
αὐδήρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἕστο.
ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης,
πῦρ ἄμοτον. περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἱλεῖτο φλὸξ
αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσὶν
ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος ἡφαίστοιο.
αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἑοῦ χροὸς ἠΰτε γέρρον
νώμασκεν μακέλην. περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ τηλέον ἄχθεται ἰφικλῆι
σῷ ἢ ἐμῷ. πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
γείνασθαί σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
ὣς ἄρ' ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων,
ὣς δ' αὔτως δακρύοισι παρήια λεύκ' ἐδίαινεν
ἀλκμήνη. βαρὺ δ' ἥ γε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα.
μύθοισιν πυκνοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο,
πυκαλίμης. πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
κήδε' ἄλαστα λέγουσα. τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἐπ' ἦμαρ
γιγνομένοις. μάλα μέν γε φιλοθρηνής κέ τις εἴη.
ὅς τις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
θάρσει. οὐ τοιῆς δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καὶ δ' αὐτὴν ὁρόω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμί,
ἀσχαλάαν ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἠδ' ἐλεαίρω.
οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες.
ὅς θ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴστω γὰρ κούρη τε καὶ εὔανος δημήτηρ.
ἅς κε μέγα βλάψειε τις ἑκὼν ἐπίορκος ὀμόσσῃ
δυσμενέων. μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ἧσι
στέργειν, ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδυόφιν ἦλθες.
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.

οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου,
ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον τέκος, αἰάζουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι, δόμον κατὰ πολλῶν ἐφοίτων,
ὥς γ' ὤφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτή,
κεῖσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα.
Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῶ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλαις ἐνὶ χερσὶ τοκῆες,
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης.
καί κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
νῦν δ' οἱ μὲν θήβην κουροτρόφον ἐνναίουσιν
ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες.
αὐτὰρ ἐγὼ τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν ἥρας
πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ,
αἰεὶ ὁμῶς. δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἴ' ἐρωή.
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πολέων γάρ οἱ ἔργον ἑτοῖμον
μόχθων. τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν.
μοχθίζει, πέτρης ὅγ' ἔχων νόον. ἠὲ σιδήρου.
καρτερὸν ἐν στήθεσσι. σὺ δ' ἠύτε λείβεαι ὕδωρ
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ διὸς ἤμαθ' ὅσσα.
ἄλλος μὰν οὐκ αὖτις γ' εὐφρῆναί με παραστάς,
κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει.
καὶ λίαν πάντες γε πέραν πιτυώδεος ἰσθμοῦ
ναίουσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὅν τινά κε βλέψασα
οἷα γυνὴ παναπότμος, ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
νόσφι γε δὴ πύρρης συνομαίμονος. ἡ δὲ καὶ αὐτή.

Μεγάρα γυνὴ ἡρακλέοις. Δωρίδι.

Μᾶτερ ἐμὰ, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρευθος
σώζετ' ἐπὶ ῥεέθεσσι. τί μοι τόσον ἠνίησαι
ἦρ' ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο λέων ὥσεί θ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὤμοι ἐγὼ τί νυ μ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
ἀθάνατοι. τί νυ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ.
δύσμορος. ἥτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἠδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων.
οὐδὲ τόσων σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
σχέτλιος. ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς ἀπόλλων,
ἠέ τινος κηρῶν. ἢ ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα
παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. καὶ ἐκ φίλων εἵλετο θυμὸν
μαινόμενος κατὰ οἶκον. ὃ δ' ἔμπλειος ἔσκε φόνοιο.
τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ
οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
μητὴρ ἐὴν ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκατον κακὸν ἦεν.
ὡς δέ τ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.

οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δ᾽ ἐπενδύτις ἐν ὥρᾳ
εἰ μέμνῃ τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ᾽, εἶδον ἐμαυτὸν
ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα. καθεζόμενος δὲ δόκευον
ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατίσειον ἐδωδάν.
καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο. καὶ γὰρ ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται ἰχθύα κἠγών,
χὡ μὲν τἀγκίστρῳ ποτιφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα.
τὸν κάλαμον δ᾽ ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
τὼ χέρε τεινόμενος, περὶ κνώδαλον εὗρον ἀγῶνα.
πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν, ἀφαυροτέροισι σιδάροις
εἶθ᾽ ὑπομνάσκων τῶ τραύματος. ἄρ᾽ ἐμὲ νύζεις
καὶ νύξῃ χαλέψας οὐ φεύγοντος ἔτεινα
ἤνυσ᾽ ἰδὼν τὸν ἄεθλον ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθῦν
πάντα τοι χρυσῷ πεπυκασμένον. εἶχε με δεῖμα
μή τι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθῦς.
ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης.
ἠρέμα δ᾽ αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῶν ἐγκίστρων ἀπέλυσα,
μήποτε τοῦ στόματος τὠγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
καὶ τὸν μὲν πιστῆρσι κατῆγον ἐπ᾽ ἠπείροιο.
ὤμοσα δ᾽ οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι.
ἀλλὰ μαίειν αὐτοῦ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν
ταῦτά με κἀξήγειρε. τὺ δ᾽ ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
τὰν γνώμαν. ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
καὶ σύ γε μὴ τρέσῃς, οὐκ ὤμοσας. οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
χρύσεον εἶδες ἢ εὗρες, ἴσα δὲ ψευδέσιν ὄψεις.
εἰ δ᾽ ὕπαρ οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις
ἐλπὶς τῶν ὕπνων, ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθὺν
μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

μήρινθοι, κῶας τε, γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος.
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἵματα πῖλοι
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ' οὐχ ἵνα. πάντα περισσὰ,
πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρα πενία. σφὰς ἑταίροις.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων. πενία δὲ παρ' αὐτήν.
θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
οὔπω τὰ μέσα τὸν δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνα,
τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ὧδ' αὖ
ψεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον.
τῶ θέρεος μινύθειν. ὅτε τ' ἄματα μακρὰ φέρει ζεύς.
ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς
μὴ λαθόμην; τί τὸ χρῆμα χρόνου δ' ἂν νύκτες ἔχοντι
ἀσφαλίων μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος. οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
αὐτομάτως παρέβα τὸν νεὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῦντι.
ἆρ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια, χρυστὰ γὰρ εἶδον
οὔ σε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζεν.
οὐ γὰρ νικάξῃ κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
ἐστὶν ὀνειροκρίτας ὁ διδάσκαλός ἐστι, παρ' ᾧ νοῦς
ἄλλως καὶ χολή ἐστι. τί γὰρ ποεῖν ἂν ἔχοι τις
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ. τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ,
φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τὸ δ' ἔχειν λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς
ὄψιν πάντα τεῷ δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ.
δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν ἁλίοισι πόνοισιν.

οὐκ ἔγνως δ' ὅτι κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτα.
καὶ φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν αὐτὸν ἄδωνιν.
ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
ἐνδυμίων δέ τις ἦν οὐ βωκόλος. ὅν τε σελάνα
βουκολέοντα φίλασεν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε καὶ ἐς ἕνα παιδὶ καθεῦδε.
καὶ τὺ ῥέα κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
ὦ κρονίδα. διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης
εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
ἁ κυβέλας κρέσσων καὶ κύπριδος ἅτε σελάνας,
μηκέτι μηδὲ κύπρι τὸν ἁδέα. μήτε κατ' ἄστυ,
μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις. μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κε'.

Ἁλιεῖς.

Ἁ πενία διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
αὕτα τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ εὕδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι,
κἂν ὀλίγον νυκτὸς τις ἐπιλαύσησι τὸν ὕπνον,
ἐξαπίνας θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαις
κεκλιμένοι τοίχω τῷ φυλλίνω. ἐγγύθι δ' αὐτοῖν,
κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. τοὶ καλαθίσκοι
τοὶ κάλαμοι. τἄγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα
ὁρμειαὶ κύρτοι. καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.

οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλεῖς. ὡς ἄγρικα παίσδεις.
ὡς τρυφερὸν λαλέεις. ὡς κοτίλα ῥήματα φράσδεις.
ὡς μαλακὸς τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδέα χαίταν
χείλεά τοι νοσέοντι. χέρες δέ τι ἐντὶ μέλαινες.
καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε μή με μολύνῃς
τοιάδε μυθίζοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον.
καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν.
χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα.
καὶ πολὺ τᾶς μορφᾶς θηλύνετο. καί τι σεσαρὸς
καὶ σοβαρὸν μέγ' ἔλεξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.
καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἕρσῳ.
χ' ἁ μὲν ἔβα με λιποῖσα. φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν.
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγιον. οὐ καλὸς ἐμμί,
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξεν.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον. ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν.
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυνται.
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀξαίας.
τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον. ἐκ στομάτων δὲ,
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισδμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω.
κἢν αὐλῷ λαλέω. κἢν δώνακι κἢν πλαγιαύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες.
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι. τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
ἀλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμὶ παρέδραμε κ' οὔποτ' ἀκούει.
χ' ὡ καλλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγγεσι πόρτιν ἐλαύνει.

κειράμενοι χαίτας ἐπ' ἀδώνιδι. χ' ὡ μὲν ὀϊστώς.
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν' ὃς δ' εὔπτερον ἆγε φαρέτρην.
χ' ὡ μὲν ἔλυσε πέδιλον ἀδώνιδος. ὃς δὲ λέβητι
χρυσέοις φορέησιν ὕδωρ. ὁ δὲ μηρία λούει.
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν ἄδωνιν.
αὐτὰν τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς ὑμέναιος.
καὶ στέφος ἐξεπέτασε γαμήλιον. οὐκέτι δ' ὑμὰν
ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος ἄδεται αἶ αἶ.
αἶ αἶ καὶ τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον αἶ ὑμέναιον.
αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ κινύραο,
ὤλετο καλὸς ἄδωνις ἐν ἀλλήλῃσι λέγοισαι.
αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ διώνα.
καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν ἄδωνιν
καί μιν ἐπαείδουσι, ὁ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει,
οὐκ μὰν οὐκ ἐθέλει. κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
λῆγε γόων κυθέρεια. τὸ σάμερον ἴσχεο κώμων.
δεῖσαι πάλιν κλαῦσαι, πάλιν ἐς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κδ'.

Βουκολίσκος.

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι.
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν. ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο
βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι. τάλαν οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέοιν, ἀλλ' ἀστυκὰ χείλεα θλίβειν.
μή τύ γε μευ κύσῃς τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις.

ζώω. καὶ θεός εἰμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων. τὸ δὲ πάγκαλον. ἐς σὲ καταρρεῖ.
εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην.
καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε καὶ σὲ φοβεῦμαι.
θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
χήρη δ' ἁ κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἔμεινας θηρσὶ παλαίειν;
ὧδ' ὀλοφύρατο κύπρις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
δάκρυον ἁ παφίη τόσσον ἐγχέει, ὅσσον ἄδωνις,
αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλλὸς ἄδωνις.
μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο κύπρι.
ἐς τ' ἀγαθὰ στιβάς. ἔστιν ἀδώνιδι στιβὰς ἑτοίμα
λέκτρον ἔχει κυθέρεια τὸ σόν. νῦν δὲ νεκρὸς ἄδωνις
καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων,
κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυεν
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρύσῳ κλιντῆρι. πόθει καὶ στυγνὸν ἄδωνιν.
βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν,
ὀλλύσθω μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
κέκλιται ἁβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες,

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ᾐωρεῖτο·
στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπομαζοὶ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο.
αἰαῖ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν ἄδωνις.
κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἰαῖ.
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες αἲ τὸν ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν ὤρεσι δακρύοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται. ἁ δὲ κυθήρη,
πάντας ἀνὰ κναμὼς καὶ ἀνὰ πόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
αἰαῖ, τὰν κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν, αἰαῖ.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο μεῖνον ἄδωνι
δύσποτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς γε κιχείω.
ὥς σε περιπτύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
τοσοῦτόν με φίλασον. ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα, κεἰς ἐμὸν ἧπαρ
πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ. τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω
ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα. φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι ἀχέροντα.
καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον. ἁ δὲ τάλαινα

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ'.

Ἐπιτάφιος ἀδώνιδος.

Αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ὤλετο καλὸς ἄδωνις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι κάθευδε.
ἔγρεο δειλαία κυανόστολε, καὶ πλατάγησον
στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. καὶ κύπριν ἀνιᾷ,
λεπτὸν ἀποψύχων. τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλευς. ἀμφὶ δὲ τήνῳ
θνάσκει. καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει.
κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει.
ἀλλ' οὐκ εἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις.
μεῖζον δ' ἁ κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο
τῆς νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες. ἁ δ' ἀφροδίτα,
λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται
πενθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος. αἱ δὲ βάτοι νιν,
ὀρχομέναν τείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄλγεα μακρὰ φορεῖται.
ἀσσύριον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.

καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι. τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει
πάντα μὲν ἄγρια πάντα, πολὺ πλεῖον δ' οἱ αὐτῷ.
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἢν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε. μηδ' ἐλεήσῃς.
κἢν ποτίδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε. καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
ἢν δὲ λέγῃς λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
μή τι θίγῃς. πλάνα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβα(πται.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

Κηριοκλέπτης.

Τὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον. ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύσῃ.
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἅλατο. τᾷ δ' ἀφροδίτᾳ
δεῖξεν τὰν ὀδύναν. καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
χ' ἁ μάτηρ γελάσασα, τί δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
χ' ὡ τυτθὸς μὲν ἔῃς, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.

ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτὴν, ὅπα νυμφία σεῖο
ἔσσεται. ἐξ ἐμέθεν δὲ κλεινοὺς φύσσεαι υἷας.
οἳ σκηπτοῦχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.
ὣς φάτο καὶ τετέλεστο τά περ φάτο. φαίνετο μὲν δὴ
κρήτη. ζεὺς δὲ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφήν.
λῦσε δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος ἔντυνον ὧραι,
ἡ δὲ πάρος κούρη, ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.
καὶ κρονίδῃ τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γένετο μήτηρ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κα΄.

Μόσχου, ἔρως Δραπέτης.

Ἁ Κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανύσας γέρας ἑξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἢν δ' ἀγάγῃς νιν
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἑξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος. ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός. πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα.
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται, ὡς μέλι φωνά.
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον. ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια. μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κ' ἐς ἀχέροντα, καὶ ἐς ἀΐδεω βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.

ἡ δ᾽ ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν
φαίνετο δ᾽ οὔτ᾽ ἀκτή τις ἁλίρροος, οὔτ᾽ ὄρος αἰπύ.
ἀλλ᾽ ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων·
ἀμφί ἑ παπτήνασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
πῆ με φέρεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις; νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκυάλοις, ταῦροι δ᾽ ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ᾽ ἐδωδή;
ἦρά τις ἐσσὶ θεός, τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις.
οὔθ᾽ ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονός, οὔτέ τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στείχουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄβροχος ἀΐσσεις· χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ᾽ ἀερθεὶς
ἴκελος αἰψηροῖσι πετήσεαι οἰωνοῖσιν,
οἴμοι ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος ἦρά τι δῶμα
πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοῒ τῷδε,
ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε
ἵλαος ἀντιάσειας, ἐέλπομαι ἀστράσασθαι
τόνδε κατιθύνοντα πλόου προκέλευθον ἐμεῖο
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
ὣς φάτο. τὴν δ᾽ ὧδε προσεφώνεεν ἠΰκερως βοῦς.
θάρσει παρθενική· μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι ζεύς εἰμι καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ᾽ ἐνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
ταῦρον ἀειδόμενον· κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,

ὤκλαγε δὲ πρὸ, ποδοῖιν· ἐδέρκετο δ' εὐρώπειαν
αὐχέν' ἐπιστρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον·
ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
δεῦθ' ἑτάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα. δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τι νηῦς
πρηΰς ὅδ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος. οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιθέει. μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.
ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα.
αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος
ἣν θέλεν ἁρπάξας. ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
ἡ δὲ μεταστραφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη. ταὶ δ' οὐχ ἠδύναντο κιχάνειν.
ἀκτάων δ' ἐπιβὰς, πρόσω θέεν ἠΰτε δελφίς.
νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλὸς, αἳ δ' ἄρα πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι αὐτοχέωντο.
καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπὲρ ἁλὸς ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου.
αὐτοκασιγνήτῳ, τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
τρίτωνες πόντοιο βαθυρρόου ἐνναετῆρες
κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
ἡ δ' ἄρ' ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας· ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας. ὄφρα κε γυιῶν
ἐνδεύει ἑλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς εὐρωπείης,
ἱστίον οἷά τε νηός. ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην

λειμώνων ἐαροτροφέων θάλλεσκε πέτηλα.
αἳ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν
δρέπτον ἐριδμαίνουσαι, ἀτὰρ μέσσῃ ἔστη ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα.
οἷά περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια.
οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν.
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ κρονίδης ὥς μιν φράσαθ' ὡς ἐβέβλητο
θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ ζῆνα δαμάσσαι.
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἥρης,
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι.
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας. καὶ γίγνετο ταῦρος.
οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος
ὅς τις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τοῦ δ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν.
ἶσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισιν κέρα ἀνέτελλε καρήνου.
ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης.
ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα. καὶ οὐκ ἐφόβησε φανεὶς
παρθενικάς. πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱκέσθαι,
ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοός. τοῦ ἄμβροτος ὀδμή.
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην κατέθελγε δὲ κούρην.
ἡ δέ μιν ἀμφαφάεσκε καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύε ταῦρον
αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μυκάσατο φαίης κ' αὐλοῦ
μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.

ὃν λιβύη πόρε δῶρον ὅτ᾽ ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
ἤϊεν, ἡ δὲ πόρε περικαλλεῖ τηλεφαάσσῃ.
ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν. ἀνύμφῳ δ᾽ εὐρωπείῃ
μήτηρ τηλεφάεσσα, περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰνάχου ἰὼ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ᾽ οὐκ εἶχε γυναικός.
φοίτα δ᾽ ἤδε ποδέσσιν. ἐφ᾽ ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένῃ ἰκέλη κυανῇ δ᾽ ἐτέτυκτο θάλασσα.
δοιοὶ δ᾽ ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ᾽ ὀφρύος αἰγιαλοῖο
φῶτες ἀολλήδην. θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
ἐν δ᾽ ἦν ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θεείῃ
πόρτιος ἐς καλλίστην δ᾽ ἑπταπόρῳ παρὰ νείλῳ
ἐκ βοὸς εὐκεραοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην νείλου ῥόος. ἡ δ᾽ ἄρα πόρτις
χαλκεία. χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζεύς.
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
ἑρμείης ἤσκητο πέλας. πέλας δ᾽ οἱ ἐκτετάνυστο
ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φωνήεντος ἀφ᾽ αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ
ταρσὸν ἀναπλώσας ὡς εἴ τέ τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσοῖο ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς.
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος εὐρωπείης.
αἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλη ἐπ᾽ ἀλλήλοισι τότ᾽ ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον. ἡ δ᾽ ὑάκινθον
ἡ δ᾽ ἴον, ἡ δ᾽ ἕρπυλλον ἀπαίνυτο, πολλὰ δ᾽ ἔραζε

ἐν δ' ἀσία καὶ μᾶλλον, ἑῆς πέρι ἴσχετο κούρης.
φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐτή·
ἡ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιαζομένη παλάμῃσιν
εἴρυκεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
ἐκ διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι εὐρώπειαν.
ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δὲ
εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν·
τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε
ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι.
τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἴσιδον ὑπνώουσα.
ὥς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτή
ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.
ὣς εἰποῦσ' ἀνόρουσε· φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
ἥλικας οἰετέας θυμήριας εὐπατερείας.
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν ἀναύρω
ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος εὔπνοα λείρια κέρσοι.
ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν, ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
ἀνθοδόκον τάλαρον, ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο
τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν εὐρώπεια
θηητὸν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἡφαίστοιο,

ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
ἀλλὰ δίκα κίχε πάντας. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε,
δάκρυα καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμην δὲ
ὡς ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ τάρταρον, ὥς ποκ' ὀδυσσεὺς
ὡς πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι καὶ ἢ πλουτῆϊ μελίσδεις.
ὡς ἂν ἀκουσαίμην τί μελίσδεε, ἀλλὰ ἐπὶ κώρᾳ
σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἁδύ τι βουκολιασδευ,
κἀκείνη σικελαῖσιν ἐν αἰτναίαισιν ἔπαιξεν
ἀιόσι καὶ μέλος ᾖδε τὸ δώριον, οὐκ ἀγέραστος
ἔσσεῖθ' ἁ μολπὴ, χ' ὡς ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
ἁδέα φορμίζοντι παλίσσυτον εὐρυδίκειαν.
καὶ σε βίον πέμψει τοῖς ὤρεσιν. εἰ δέ τι κἠγὼν
συρίσδεν δυνάμην παρὰ πλουτῆϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κ′.

Εὐρώπη.

Εὐρώπῃ ποτὶ κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον.
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς.
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελὴς, πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.
εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων,
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος εὐρώπεια
ὠΐσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι.
ἀσίαδ', ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.

Μάρκος ὁ μουσοῦρος, ἔλεγε τοιαῦτα
τινα λείπειν.

Γάτις ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταῖς
ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσιν θανόντος.
κλαίει σικελίδας τὸ σάμου κλέος, ἐν δὲ κύδωσιν,
ὁ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμμασι φαιδρὸς ἰδέσθαι
δάκρυα νῦν λυκίδης κλαίων χέει. ἔν τε πολίταις
τριοπίδαις ποταμῷ θρηνεῖ παρ᾽ ἄλεντι φιλητᾶς.
ἐν δὲ συρακοσίοισι θεόκριτος. αὐτὰρ ἐγώ τοι
αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος. οὐ ξένος ᾠδᾶς
βωκολικᾶς. ἀλλ᾽ ἥντ᾽ ἐδιδάξαο σεῖο μαθητὰς
κλαρονόμως μώσας τᾶς δωρίδος, ἄμμε γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ᾽ ἀπέλειψας ἀοιδάν.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
αἲ αἲ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται
ἢ, τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ᾽ εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.
ἄμμες δ᾽ οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε πρῶτα θάνωμες ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ
ταῖς νύμφαισι δ᾽ ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
τῷ δ᾽, ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε βίων ποτὶ σὸν στόμα φάρμακος ἦδες
τίς τευ τοῖς χείλεσσι ποτέδραμε κοὐκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσοῦτον ἀνάμερος ἢ κεράσαι τοι;
ἢ δοῦναι καλέοντι φάρμακον, ἔκφυγεν ᾠδάν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιϛ'.

Μεγάρα γυνὴ ἡρακλέους. Δωρίδι.

Μᾶτερ ἐμὰ τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρευθος
σώζετ' ἐπὶ ῥεθέεσσι. τί μοι τόσον ἠνίησαι
ἦ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο λέων ὡσεί θ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὤμοι ἐγὼ τί νυ μ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
ἀθάνατοι. τί νυ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ.
δύσμορος. ἥ τ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἠδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων.
οὐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
σχέτλιος. ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς ἀπόλλων,
ἠέ τινος κηρῶν. ἢ ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα
παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. καὶ ἐκ φίλων εἵλετο θυμὸν
μαινόμενος κατὰ οἶκον. ὁ δ' ἔμπλειος ἔσκε φόνοιο.
τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ
οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
μήτηρ ἐὴν ἐπεὶ ἐγγὺς ἀΐκατον κακὸν ἦεν.
ὡς δέ τ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.

οὐχ ἦν μὰν πολύσιτος ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ
εἰ μέμνῃ τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ᾽, εἶδον ἐμαυτὸν
ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα. καθεζόμενος δὲ δόκευον
ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλανὸν κατίσειον ἐδωδάν.
καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο. καὶ γὰρ ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται ἰχθύα κἠγών,
χὠ μὲν τἀγκίστρῳ προσεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα.
τὸν κάλαμον δ᾽ ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
τὼ χέρε τεινόμενος πολυκνώδαλον εὗρον ἀγῶνα.
πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν, ἀφαυροτέροισι σιδάροις
εἶθ᾽ ὑπομνάσκων τῶ τραύματος. ἄρ᾽ ἐμὲ νύζεις
καὶ νύξῃ χαλέψας οὐ φεύγοντος ἔτεινα
ἤνυσ᾽ ἰδὼν τὸν ἄεθλον ἀνήλκυσα χρύσεον ἰχθὺν
πάντα τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον. εἶχε με δεῖμα
μή τι ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθύς.
ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον ἀμφιτρίτας.
ἠρέμα δ᾽ αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῶν ἐγκίστρων ἀπέλυσα,
μήποτε τῷ στόματος τὠγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
καὶ τὸν μὲν πιστήρσι κατῆγον ἐπ᾽ ἠπείροιο.
ὤμοσα δ᾽ οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγεις πόδα θεῖναι.
ἀλλὰ μαίειν αὐτοῦ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν
ταῦτά με κἀξήγειρε τὺ δ᾽ ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
τὰν γνώμαν. ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
καὶ σύ γε μὴ τρέσῃς, οὐχ ὤμοσας. οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
χρύσεον εἶδες ἢ εὗρες, ἴσαι δὲ ψευδέσιν ὄψεις.
εἰ δ᾽ ὕπαρ οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις
ἐλπὶς τῶν ὕπνων ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθὺν
μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

μήρινθοι, κῶπαί τε. γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος.
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἵματα πῖλοι
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ' οὐχ ἵνα. πάντα περισσά,
πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρα πενία. σφὰς ἑταίροις.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων. πενία δὲ παρ' αὐτήν.
θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
οὔπω τὰ μέσα τὸν δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνα,
τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ὧδ' αὖ
ψεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον.
τῶ θέρεος μινύθειν. ὅτε τ' ἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς.
ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς
μὴ λαθόμην; τί τὸ χρῆμα χρόνου δ' αἱ νύκτες ἔχοντι
ἀσφαλίων μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος. οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
αὐτομάτως παρέβα τὸν νέον δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῦντι.
ἀλλ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια, χρηστὰ γὰρ εἶδον
οὔ σε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζεν.
οὐ γὰρ νικάξει κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
ἐστὶν ὀνειροκρίτας ὁ διδάσκαλός ἐστι, παρ' ᾧ νοῦς
ἄλλως καὶ σχολή ἐστι. τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μὴ δὲ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ. τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ,
φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τὸ δ' ἔχειν λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς
ὄψιν πάντα. τίω δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ.
δειλινόν. ὡς κατέδαρθον ἐν ἐναλίοισι πόνοισιν.

οὐκ ἔγνως δ' ὅτι κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτα·
καὶ φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν αὐτὸν ἄδωνιν·
ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν·
ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν οὐ βωκόλος. ὅν γε σελαία
βουκολέοντα φίλασεν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
λάτμιον αὖ νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε.
καὶ τὺ ῥέα κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τύ
ὦ κρονίδα. διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης
εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν·
ἁ κυβέλας κρέσσων καὶ κύπριδος ἅ τε σελάνας,
μηκέτι μηδὲ κύπρι τὸν ἁδέα. μήτε κατ' ἄστυ,
μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις· μώνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κε΄.

Ἁλιεῖς.

Ἁ πενία διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
αὕτα τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ εὕδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι,
κἂν ὀλίγον νυκτὸς τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον,
ἐφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαις
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν,
κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. τοὶ καλαθίσκοι
τοὶ κάλαμοι. τὤγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα
ὁρμιαί κύρτοι. καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι·

οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλεῖς· ὡς ἄγρικα παίσδεις·
ὡς τρυφερὸν λαλέεις· ὡς κοτίλα ῥήματα φράσδεις·
ὡς μαλακὸς τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδέα χαίταν
χείλεά τοι νοσέοντι· χέρες δέ τι ἐντὶ μέλαινες.
καὶ κακὸν ἐξόσδεις· ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς·
τοιάδε μυθίζοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον·
καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν·
χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα·
καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο. καί τι σεσαρὸς
καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.
καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἕρσῳ.
χ' ἁ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν·
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα·
ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί,
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξεν·
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον· ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν·
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυνται.
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀξαίας.
τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ,
ἔρρε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισδμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω.
κἢν αὐλῷ λαλέω· κἢν δώνακι κἢν παυναύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες·
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
ἀλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμὶ παρέδραμε, κ' οὔποτ' ἀκούει·
χ' ὡ καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγγεσι πόρτιν ἐλαύνει.

κειράμενοι χαίτας ἐπ' ἀδώνιδι. χ' ὢ μὲν ὀϊστώς.
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὔπτερον ἄγε φαρέτρην.
χ' ὢ μὲν ἔλυσε πέδιλον ἀδώνιδος. ὃς δὲ λέβητι
χρυσέοις φορέησιν ὕδωρ. ὃ δὲ μηρία λούει.
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν ἄδωνιν.
αὐτὰν τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς ὑμέναιος.
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον. οὐκέτι δ' ὑμὰν
ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος ᾄδεται αἲ αἴ.
αἲ αἲ καὶ τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον αἲ ὑμέναιον.
αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ κινύραο,
ὤλετο καλὸς ἄδωνις ἐν ἀλλήλῃσι λήγοισαι.
αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ διώνα.
καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν ἄδωνιν
καί μιν ἐπαείδουσι, ὁ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει,
οὐκ μαὶ οὐκ ἐθέλει. κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
λῆγε γόων κυθέρεια. τοσήμερον ἴσχεο κώμων.
δεῖσα πάλιν κλαῦσαι, πάλιν ἐς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κδ'.

Βουκολίσκος.

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι.
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν. ἔῤῥ' ἀπ' ἐμοῖο
βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι. τάλαν οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.
μή τύ γε μευ κύσσῃς δὲ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις.

οἷα

ζώω. καὶ θεός ἐμμὶ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων. τὸ δὲ πάγκαλον. ἐς σὲ καταρρεῖ.
εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην.
καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε καί σε φοβεῦμαι.
θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
χήρη δ' ἁ κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἔμεινας θηρσὶ παλαίειν;
ὧδ' ὀλοφύρατο κύπρις ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
δάκρυον ἁ παφίη τόσσον ἐγχέει, ὅσσον ἄδωνις,
αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλλὸς ἄδωνις.
μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο κύπρι.
ἐς τ' ἀγαθὰ στιβάς. ἔστιν ἀδώνιδι στιβὰς ἑτοίμα
λέκτρον ἔχει κυθέρεια τὸ σόν. νῦν δὲ νεκρὸς ἄδωνις
καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων,
κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυεν
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρύσῳ κλιντῆρι. πόθει καὶ στυγνὸν ἄδωνιν.
βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι ῥαῖνε μύροισιν,
ὀλλύσθω μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
κέκλιται ἁβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες,

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖτο·
στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπομαζοὶ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο·
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες·
ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν ἄδωνις·
κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἲ αἲ·
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες αἲ τὸν ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν οὔρεσι δακρύοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται. ἁ δὲ κυθήρη,
πάντας ἀνὰ κναμὼς καὶ ἀνὰ πόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
αἲ αἲ, τὰν κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις·
ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις·
κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν, αἲ αἲ·
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο μεῖνον ἄδωνι
δύσποτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς γε κιχείω·
ὥς σε περιπτύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω·
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
τοσοῦτόν με φίλασον. ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα, κεἰς ἐμὸν ἧπαρ
πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ. τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω
ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα. φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις·
φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι ἐς ἀχέροντα·
καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον. ἁ δὲ τάλαινα

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ'.

Ἐπιτάφιος ἀδώνιδος.

Αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ὤλετο καλὸς ἄδωνις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι καθεῦδε.
ἔγρεο δειλαία κυανόστολε, καὶ πλατάγησον
στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. καὶ κύπριν ἀνιῇ,
λεπτὸν ἀποψύχων. τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλευς. ἀμφὶ δὲ τήνω
θνάσκει. καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει.
κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει.
ἀλλ' οὐκ εἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις.
μεῖζον δ' ἁ κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο
τῆς νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες. ἁ δ' ἀφροδίτα,
λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται
πενθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος αἱ δὲ βάτοι νιν,
ἐρχομέναν κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄλγεα μακρὰ φορεῖται.
ἀσσύριον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.

καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι. τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια πάντα. πολὺ πλεῖον δ' οἱ αὐτῷ.
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἤν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε. μηδ' ἐλεήσῃς.
κἢν ποτ' ἴδῃς κλέοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε. καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
ἢν δὲ λέγῃς λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
μή τι θίγῃς. πλάνα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβα-
(πται.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

Κηριοκλέπτης.

Τὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον. ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύσῃ.
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἅλατο. τᾷ δ' ἀφροδίτᾳ
δεῖξεν τὰν ὀδύναν. καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
χ' ἁ μάτηρ γελάσασα, τί δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
χ' ὠ τυτθὸς μὲν ἔῃς, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.

ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐχὴν, ὅπα νυμφῆϊα σεῖο
ἔσσονται ἐξ ἐμέθεν δὲ κλεινοὺς φύσσεαι υἷας.
οἳ σκηπτοῦχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.
ὡς φάτο καὶ τετέλεστο τά περ φάτο. φαίνετο μὲν δὴ
κρήτη. ζεὺς δὲ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφήν.
λῦσαι δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος ἔντυνον ὧραι,
ἡ δὲ πάρος κούρη, ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.
καὶ κρονίδῃ τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γένετο μήτηρ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κα'.

Μόσχου, ἔρως δραπέτης.

Ἁ Κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
εἴπερ ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἢν δ' ἀγάγῃς νιν
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα τὺ δ' ὦ ξένε. καὶ πλέον ἑξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος. ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν. οὐ λευκός. πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες ἁδὺ λάλημα.
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται, ὡς μέλι φωνά.
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον. ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια. μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.

ἡ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν
φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἁλίρροος, οὔτ' ὄρος αἰπύ.
ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων.
ἀμφί ἑ παπτήνασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν.
πῆ με φέρεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις; νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
ἦ ῥά τίς ἐσσι θεός, τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις.
οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς, οὔτέ τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στείχουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄβροχος ἀΐσσεις. χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεὶς
ἴκελος αἰψηροῖσι πετήσεαι οἰωνοῖσιν,
οἴμοι ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος, ἥ ῥά τι δῶμα
πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοῒ τῷδε,
ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε
ἵλαος ἀντιάσειας, ἐέλπομαι εἰσοράασθαι
τόνδε καθηγητῆρα πλόου προκέλευθον ἐμεῖο
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
ὣς φάτο. τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν ἠΰκερως βοῦς.
θάρσει παρθενική. μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι ζεύς εἰμι, κἂν ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττ' ἐθέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
ταύρῳ ἐειδόμενον. κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,

ὤκλαγε δὲ πρὸ, ποδοῖιν· ἐδέρκετο δ᾽ εὐρώπειαν
αὐχέν᾽ ἐπιστρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον·
ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
δεῦθ᾽ ἑτάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ᾽ ἐπὶ τῷδε
ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα. δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τε νηῦς
πρηΰς ὅδ᾽ εἰσιδέειν καὶ μείλιχος. οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιθέει. μούνης δ᾽ ἐπιδεύεται αὐδῆς.
ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα.
αἱ δ᾽ ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ᾽ ἀνεπήλατο ταῦρος
ἣν θέλεν ἁρπάξας. ὠκὺς δ᾽ ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
ἡ δὲ μεταστραφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη. ταὶ δ᾽ οὐκ ἠδύναντο κιχάνειν.
ἀκτάων δ᾽ ἐπιβὰς, πρόσω θέεν ἠΰτε δελφίς.
νηρεΐδες δ᾽ ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλὸς, αἳ δ᾽ ἄρα πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι αὐτοχέωντο.
καὶ δ᾽ αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεὶρ ἁλὸς ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου.
αὐτοκασιγνήτῳ, τοὶ δ᾽ ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
τρίτωνες πόντοιο βαθυρρόου ἐνναετῆρες
κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
ἡ δ᾽ ἄρ ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας· ἐν χερὶ δ᾽ ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας. ὄφρα κε γνῶν
ἐνδεύει ἑλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
κολπώθη δ᾽ ὤμοισι πέπλος βαθὺς εὐρωπείης,
ἱστίον οἷά τε νηός. ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην

λειμώνων ἐαροτροφέων θάλεσκε πέτηλα.
αἳ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειρην
δρέπτον ἐριδμαίνουσαι, ἀτὰρ μέση ἔστη ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα.
οἷά περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια.
οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν.
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ κρονίδης ὥς μιν φράσαθ' ὡς ἐβέβλητο
θυμὸν ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ ζῆνα δαμάσσαι.
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἥρης,
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι.
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας. καὶ γίγνετο ταῦρος.
οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος
ὅς τις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τοῦ δ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν.
ἶσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισιν κέρα ἀνέτελλε καρήνου.
ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης.
ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα. καὶ οὐκ ἐφόβησε φανεὶς
παρθενικάς. πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱκέσθαι,
ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοός. τοῦ ἄμβροτος ὀδμὴ
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀϋτμήν.
στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.
ἡ δέ μιν ἀμφαφάεσκε καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκάσατο φαίης κ' αὐλοῦ
μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.

ὃν λιβύη πόρε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
ἤιεν, ἡ δὲ πόρε περικαλλεῖ τηλεφαάσσῃ.
ἥ τέ οἱ αἵματος ἔσκεν. ἀνύμφῳ δ' εὐρωπείῃ
μήτηρ τηλεφάασσα, περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰνάχου ἰὼ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός.
φοίτα δ' ἥδε πόδεσσιν. ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένῃ ἰκέλη κυανῇ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δοιοὶ δ' ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιάλοιο
φῶτες ἀολλήδην. θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
ἐν δ' ἦν ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θεείῃ
πόρτιος ἐς καλλίστην δ' ἑπταπόρῳ παρὰ νείλῳ
ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην νείλου ῥόος. ἡ δ' ἄρα πόρτις
χαλκείη. χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζεύς.
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
ἑρμείης ἤσκητο πέλας. πέλας δ' οἱ ἐκτετάνυστο
ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκλασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ
ταρσὸν ἀναπτάσας ὡς εἴτε τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσοῖο ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς.
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος εὐρωπείης.
αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐς ἤλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλη ἐπ' ἀλλήλαισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον. ἡ δ' ὑάκινθον
ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλλον ἀπαίνυτο, πολλὰ δ' ἔραζε

ἐν δ' ἀπία καὶ μᾶλλον, ἑῆς πέρι ἴσχετο κούρης.
φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
ἡ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν
εἴρυκεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
ἐκ διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι εὐρώπειαν.
ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
παλλομένη κραδίην. τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δὲ
ἅς ἔτι που θαμβεύοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν.
τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε
ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι.
τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἴσιδον ὑπνώουσα.
ὥς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτή
ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.
ὣς εἰποῦσ' ἀνόρουσε. φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
ἥλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας.
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν ἀναύρω
ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος εὔπνοα λείρια κέρσοι.
αἳ δέ οἱ αἶψα φάανθεν, ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
ἀνθοδόκον τάλαρον, ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο
τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν εὐρώπεια
θηητὸν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἡφαίστοιο,

ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
ἀλλὰ δίκα κίχε πάντας. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε,
δάκρυα καὶ τὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμην δὲ
ὡς ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ τάρταρον, ὡς ποκ' ὀδυσσεὺς
ὡς πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι καὶ ἢ πλουτῆϊ μελίσδεις.
ὡς ἂν ἀκουσαίμην τί μελίσδεε, ἀλλὰ ἐπὶ κώρᾳ
σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἁδύ τι βουκολιάσδευ,
κἀκείνη σικελαῖσιν ἐν αἰτναίαισιν ἔπαιξεν
ᾀόσι καὶ μέλος ἦδε τὸ δώριον, οὐκ ἀγέραστος
ἐσσεῖθ' ἁ μολπὴ, χ' ὡς ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
ἁδέα φορμίζοντι παλίσσυτον εὐρυδίκειαν.
καὶ σὲ βίον πέμψει τοῖς ὤρεσιν. εἰ δέ τι κἠγὼν
συρίσδειν δυνάμην παρὰ πλουτεῖ καὐτὸς ἄειδον.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κ'.

Εὐρώπη.

Εὐρώπῃ ποτὶ κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον.
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς.
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελὴς, πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.
εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων,
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος εὐρώπεια
ὠΐσατ' ὑπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι.
ἀσίδ'. ἀντιπέρην τε. φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.

Μάρκος ὁ μουσοῦρος, ἔλεγε τοιαῦτά
τινα λείπειν.

Ράπες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταὶ
ἐκ μοισῶν στέο πότμον ἀναλαίουσιν θανόντος.
κλαίει σικελίδας τὸ σάμου κλέος. ἐν δὲ κυδῶσιν,
ὁ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμμασι φαιδρὸς ἰδέσθαι
δάκρυα νῦν λυκίδας κλαίων χέει. ἔν τε πολίταις
τριοπίδαις ποταμῷ θρηνεῖ παρ' ἄλεντι φιλητᾶς.
ἐν δὲ συρακοσίοισι θεόκριτος. αὐτὰρ ἐγώ τοι
αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος. οὐ ξένος ᾠδᾶς
βωκολικᾶς. ἀλλ' ἥντ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθητὰς
κλαρονόμως μώσας τᾶς δωρίδος, ἅμμε γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
αἰαῖ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται
ἢ, τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε πρῶτα θάνωμες ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον
καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ
ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
τῷ δ', ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοισαί.
φάρμακον ἦλθε βίων ποτὶ σὸν στόμα φάρμακος ἦδες
τίς τευ τοῖς χείλεσσι ποτέδραμε κοὐκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσοῦτον ἀνάμερος ἢ κεράωντοι;
ἢ δοῦναι καλέοντι φάρμακον, ἔκφυγεν ᾠδάν.

τὸ, πρώαν τὸν ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φιλᾶσα.
τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος.
τοῦτο μελείνεον ἄλγος, ἀπώλετο πρᾶν τοι ὅμηρος·
τῆνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σὲ λέγοντι
μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις,
πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα. νῦν πάλιν ἄλλον
υἱέα δακρύεις. καινῷ δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκῃ.
ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοι. ὃς μὲν ἔπινε
παγασίδος κράνας. ὃδ' ἔχεν πόμα τᾶς ἀρεθούσας.
χ' ὃ μὲν τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα,
καὶ θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ ἀτρείδαν μενέλαον,
κεῖνος δ' οὐ πολέμους. οὐ δάκρυα πᾶνα δ' ἔμελπε
καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε,
καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε.
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν ἔρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεσε τὴν ἀφροδίτην.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πᾶσα βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
ἄσκρη μὲν γοάει σε πολὺ πλέον ἢ σιόδοιο.
πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὗλαι.
οὐ τόσον ἀλκαίῳ περὶ μύρατο λέσβος ἐρυμνά,
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κήιον ἄστυ.
σὲ πλέον ἀρχιλόχοιο ποθεῖ πάρος, ἀντὶ δὲ σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ μιτυλάνα.

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν.
οὐ τόσον ἠώοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν ἀοῦς
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο μέμνονος ὄρνις,
ὅσον ἀποφθιμένοιο κατωδύρατο βίωνος.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι,
ἀδονίδες πᾶσαί τε χελιδόνες, ἅς ποκ᾽ ἔτερπεν,
ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ᾽ ἐπὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον αἱ δ᾽ ὑπεφώνευν
ὄρνιθες, λυπεῖσθε πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
τίς ποτὶ σᾷ σύριγγι μελίσδεται ὦ τριπόθατε;
τίς δ᾽ ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσει στόμα τίς θρασὺς οὕ
εἰσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆσθμα (τως;
ἀχὼ δ᾽ ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἐπιβόσκετ᾽ ἀοιδάς.
πανὶ φέρω τὸ μέλισμα τάχ᾽ ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαίνει μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος ἅν ποκ᾽ ἔτερπες
ἑζομένα περὶ σεῖο παρ᾽ ἠιόνεσσι θαλάσσης.
οὐ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο. τὸν μὲν ἔφευγεν
ἁ καλὰ γαλάτεια, σὲ δ᾽ ἅδιον ἔβλεπεν ἅλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῶ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
ἕζετ᾽ ἐρημαίαισιν. βόας δ᾽ ἔτι σεῖο νομεύει.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πάντα τοι βοῦτα ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοισᾶν.
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα παίδων.
καὶ στυγνοὶ περὶ σῆμα τεὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
ἁ κύπρις φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα

στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδάν,
οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρυς ἄειδεν.
εἴπατε δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
βιστονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δώριος ὀρφεύς.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει.
οὐκέτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει.
ἀλλὰ παρὰ πλουτῆϊ μέλον λήθαιον ἀείδει.
ὤρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἳ ποτὶ ταύροις
πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθε.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
σεῖο βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς ἀπόλλων.
καὶ σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε πρίηποι.
καὶ πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος, αἵ τε καθ' ὕλαν
κρανίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται, ὅττι σιωπῇ,
κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος. οὐ μέλι σίμβλων
κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον. οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος ἄλλο τρυγᾶσθαι.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἠόσι μύρατο δελφίν.
οὐδὲ τόσον πόκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών.
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών.
ἀλκυόνος δ' οὐ τόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχετο κήυξ.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.

χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
λατὼ μὲν δοίη, λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
εὐτεκνίαν, κύπρις δὲ θεὰ κύπρις ἶσον ἔρασθαι
ἀλλάλων. ζεὺς δὲ κρονίδας, ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν ἐς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθῃ.
εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
καὶ πόθον. ἔγρεσθε δὲ πρὸς ἀῶ, μήτι λάθησθε.
νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ, ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν.
ὑμὰν ὦ ὑμέναιε γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιθ'.

Ἐπιτάφιος βίωνος βουκόλου ἐρωτικοῦ.

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ δώριον ὕδωρ.
καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα βίωνα.
νῦν φοιτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε.
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις.
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα. νῦν ἀνέμωνα,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ.
λάμβανε τοῖς πετάλοισι, καλὸς τέθνηκε μελικτάς.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
νάμασι τοῖς σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς ἀρεθούσας,
ὅττι βίων τέθνηκεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο δωρὶς ἀοιδά.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι,

στρυμόνιοι

ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ᾽ ἐς μητέρι τίκτεν ὅμοιον.
ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, ἧς δρόμος ὠυτὸς,
χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ᾽ εὐρώταο λοετροῖς,
τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία.
τᾶν, οὐδ᾽ ἅτις ἄμωμος, ἐπεὶ χ᾽ ἑλένα παρισωθοῦ.
ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
πότνια νὺξ ἅτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,
ὧδε καὶ ἁ χρυσέα ἑλένα διεφαίνετ᾽ ἐν ἡμῖν.
πιείρα, μεγάλη, ἅτ᾽ ἀνέδραμεν ὄγμος ἀρούρᾳ,
ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος.
ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως ἑλένα λακεδαίμονι κόσμος.
οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
οὔτ᾽ ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινότερον ἤτριον ἱστῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ᾽ ἐκ καλεόντων.
οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι,
ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον ἀθαίαν
ὡς ἑλένα. τᾶς, πάντες ἐπ᾽ ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρη, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη.
ἄμμες δ᾽ ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
ἑρψοῦμες, στεφάνως δρεψόμεναι ἁδὺ πνέοντας.
πολλὰ τεῦ ὦ ἑλένα μεμνωμέναι. ὡς γαλαθηναὶ
ἄρνες γειναμένης ὄιος μαστὸν ποθέοισαι.
πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον.
πρᾶται δ᾽ ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λαζόμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.
γράμματα δ᾽ ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
ἀγνοίη δωριστὶ, σέβου μ᾽ ἑλένας φυτὸν εἰμί.

χαῖρ' ὦ 'ναξ πτολεμαῖε. σέθεν γ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ἡμιθέων. δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
φθέγξομαι ἐσσομένοις, ἀρετήν γε μὲν ἐκ διὸς αἰτεῦ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιη'.

Ελένης ἐπιθαλάμιος.

Εν ποκ' ἄρα σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ μενελάῳ,
παρθενικαὶ θάλλοντ' ὑάκινθον κόμαις ἔχοισαι
πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο
δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος μέγα χρῆμα λακαιναί.
ἁνίκα τυνδαρέω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπητὰν
μναστεύσας ἑλέναν ὁ νεώτερος ἀτρέος υἱός.
ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
ποσσὶ περιπλέκτοις, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
οὕτω δὴ πρώϊζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ.
ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος, ἦρα φίλυπνος;
ἦρα πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ;
εὕδειν μὰν χρῄζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ.
παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ,
κἠς ἔτος ἐξ ἔτεος μενέλαε τεὰ νυὸς ἅδε.
ὄλβιε γάμβρ' ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
ἐς σπάρταν, ὅπῃ ὦλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
μοῦνος ἐν ἡμιθέοις κρονίδαν δία πενθερὸν ἑξεῖς
ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὤχετο χλαῖναν.
οἵα ἀχαιϊάδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα.

μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.
ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
ἀεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι.
πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.
πολλὸν δὲ πολίεσσι. πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας,
μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι πτολεμαῖον
ἀντ' εὐεργεσίης, τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη.
ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι.
τοῦτο καὶ ἀτρίδαισι μένει τὰ δὲ μυρία κεῖνα
ὅσσα μέγαν πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
ἀέρι πᾶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος
μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίῃ.
στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη.
μητρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο νηώς.
ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
ἵδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχονίοισιν ἀρωγούς.
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ἐπὶ μηρία καίει,
μησὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἰφθίματ' ἄλοχος. τᾶς, οὔτις ἀρείω
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ
ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
οὓς τέκετο κρείουσα. ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου.
ἓν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν ζηνὶ καὶ ἥρῃ,
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος ἶρις.

νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν, ὅτε βώλακα θρύπτει.
οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται.
τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι.
δοιαὶ δὲ τριάδες. μετὰ δέ σφισιν ἐνδεκάδες τρεῖς
τῶν πάντων πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
καὶ μὴν φοινίκας ἀποτέμνεται, ἀρραβίας τε,
καὶ συρίης, λιβύης τε κελαινῶν τ' αἰθιοπήων.
παμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμηταῖς κιλίκεσσι
σημαίνει, λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε κάρεσσι
καὶ νάσοις κυκλάδεσσιν, ἐπεί οἱ νᾶες ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώοντι. θάλασσα δὲ πᾶσα, καὶ αἶα,
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται πτολεμαίῳ.
πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ οἱ ἀσπιδιῶται
χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαραγεῦντι.
ὄλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας.
τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι.
οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα νεῖλον ἐπεμβὰς
πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλλατο ναός.
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος αἰγυπτίῃσιν.
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμος πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
ᾧ ἔπι, πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν,
οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσὸς,

ἀργεία κυανόφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα,
μισγομένα τυδῆϊ, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν ἀχιλῆα,
αἰακίδᾳ πηλῆϊ. σὲ δ᾽ αἰχμητὰ πτολεμαῖε
αἰχμητᾷ πτολεμαίῳ ἀρίζηλος βερενίκα.
καί σε κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
δεξαμένα παρὰ ματρὸς ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.
ἔνθα γὰρ εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρυμένα ὠδίνεσσι,
ἡ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο. κὰδ δ᾽ ἄρα πάντων
νωδυνίαν κατέχευε μελῶν. ὁ δὲ, πατρὶ ἐοικὼς
παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο, κόως δ᾽ ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.
φᾶ δὲ καταπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
ὄλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα φοῖβος ἀπόλλων.
ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ τρίοπον καταθεῖο κολώναν.
ἶσον δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν.
ἶσον καὶ ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν ἀπόλλων.
ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν, ὁ δ᾽ ὑψόθεν ἔκλαξεν φωνᾷ
ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.
ζηνός που τόδε σῆμα, διὶ κρονίωνι μέλονται
αἰδοῖοι βασιλῆος. ὁ δ᾽ ἔξοχος, ὅν κε φιλάσει
γεινόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ.
πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.
λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενοι διὸς ὄμβρῳ.
ἀλλ᾽ οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς αἴγυπτος,

ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες.
ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς ἡρακλείδας.
ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον. ἡρακλῆα.
τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴῃ κεκορημένος ἤδη
νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μὲν, τόξον ἔδωκεν, ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
τῷ δὲ, σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἱ δ' ἐς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γεννήταν διὸς υἱόν.
οἵα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας.
τῷ. οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
ὅσον περ πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. ὧδέ κε παισὶ
θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα,
ὁππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰέν.
ῥηίδιαι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὔποτ' ἐοικότα πατρί,
κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότνι' ἀφροδίτα,
σοὶ τήνα μεμέλητο. σέθεν δ' ἕνεκεν βερενίκα
εὐειδὴς ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
ἀλλά μιν ἁρπάξασα πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατενθεῖν,
κυάνεον, καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων
ἐς ναὸν κατέθηκας, τεᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς. μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
προσπνείει, κούφας δὲ δίδοι ποθέοντι μερίμνας

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιζ'.

Ἐγκώμιον εἰς πτολεμαῖον.

Ἐκ διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ εἰς δία λήγετε μοῖσαι
ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς.
ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος, ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πύματος, καὶ μέσσος, ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν
ἥρωες, τοὶ, πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο.
ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
αὐτὰρ ἐγὼ πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,
ὑμνήσαιμ' ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν,
ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλητόμος ἐλθὼν,
παπταίνει παρεόντος ἄδην πόθεν ἄρξεται ἔργου;
τί πρῶτον καταλεξῶ; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῆν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων,
ἐκ πατέρων μὲν οἷος ἔην, τελέσαι μέγα ἔργον,
ὁ λαγίδας πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλὰν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν διὸς οἴκῳ
δέδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς,
ἑδριάει, πέρσαισι βαρὺς θεὸν αἰολομίτρας.
αὐτία δ' ἡρακλῆος ἕδρασφιν ταυροφόνοιο
ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,
χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
ὅττι σφέων κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας.

νειοὶ δ' ἐκ πονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἡνίκα τέττιξ
ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος, ἔνδοθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
λεπτὰ διαστήσαιντο. βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.
ὑψηλὸν δ' ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί.
καὶ πόντου σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
ἀσφάλτῳ δήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
εἷς μὲν ἐγώ. πολλοὺς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες. τοῖς πᾶσιν ἴκοι σικελὴν ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν ἱέρωνα.
ὦ ἐτεόκλειο χάριτες θεαί, αἱ μινύειον
ὀρχόμενον φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις
ἄκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμί κεν. ἐς δὲ καλεύντων,
θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἁμετέρῃσιν ἱκοίμαν.
καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν, ἀεὶ χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

Ὑπόθεσις τοῦ ιζ' εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται, ἀρχαΐα δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. ὁ δὲ φιλάδελφος πτολεμαῖος, πτολεμαίου τοῦ λάγου καὶ βερονίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ μουνατος, τοὺς χρόνους τοῦ θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν φιλοπάτορα. τοσούτου χρόνου, μαχόμενος διαστήματι.

οὐ γὰρ ἐγὼ τιμήν τι καὶ ἀνθρώπων φιλότητα,
πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
δίζημαι δέ τινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
σὺν μοίσαις, χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδαῖς,
μουσάων ἀπάνευθε διὸς μέγα βουλεύοντος.
οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ᾽ οὐρανὸς οὐδ᾽ ἐνιαυτούς.
πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι.
ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ κεχρήσετ᾽ ἀοιδοῦ
ῥέξας, ἢ ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς αἴας
ἐν πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠρίον ἴλου.
ἤδη νῦν φοίνικες ὑπ᾽ ἠελίῳ δύνοντι
οἰκεῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγασιν.
ἤδη βαστάζουσι συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεΐνοισιν.
ἐν δ᾽ αὐτοῖς ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
αἲ γὰρ ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι᾽ ἀθάνα,
κούρη θ᾽ ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
εἴληχας μέγα ἄστυ, παρ᾽ ὕδασι λυσιμελίας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι
σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
τέκνοις ἠδ᾽ ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν.
ἄστεα τε προτέροισι πάλιν ναίοιντο πολίταις,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ᾽ ἄκρας.
ἀγροὺς δ᾽ ἐργάζοιντο τεθαλότας, ἠδ᾽ ἀνάριθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι,
ἂν πεδίον βλήχοιντο, βόες δ᾽ ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σκιπναῖον ἐπισπεύδειεν ὁδίταν.

μυρία δ' ἂν πεδίον κρανώνιον ἐν διάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι κρεώνδαις,
ἀλλ' οὔσφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν, εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ ἀχέροντος.
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες·
δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.
εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἰόλα φωνέων,
βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
ὁπλοτέροις, τιμὰς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
τίς γ' ἂν ἀριστῆας λυκίων ποτὲ, τίς κομόωντας
πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,
εἰ μὴ φυλόπιδας πατέρων ὕμνησαν ἀοιδοί.
οὐδ' ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' ἐς ἔσχατον ἐλθὼν
ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος,
δηναιὸν κλέος ἔσχεν. ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
εὔμαιος. καὶ βουσὶ φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελέαις
ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος λαέρτης,
εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί,
ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι.
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αἰόνι κύματα μετρεῖν,
ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸν ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν ἰοειδέϊ πλίνθον,
καὶ φιλοκερδῆ καὶ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
χαιρέτω ὅς τις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος. αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτὸν

ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ,
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
ἔνθ' αὐτὴ σφιν ἕδρη, ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκοντι.
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλάσει;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων, πόθεν αὔξεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται ἀποτέρω ἢ γόνυ κνήμας
αὐτῷ μοί τι γένοιτο θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι, ἅλις πάντεσιν ὅμηρος·
οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμοῦ οἴσεται οὐδέν.
δαιμόνιοι. τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
κείμενος, οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ, καίτοι δοῦναι ἀοιδῶν.
πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πάων, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι. ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλωντι νέεσθαι.
μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
ὄφρα κε κεὶν ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
μηδ' ἀκλεὴς μύρεαι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
ὡσεί τι μακέλῃ τετελωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
δεινὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν αὐτιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος ἀλεύα,
ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.
πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς.
μόσχοι σὺν κεραοῖς ἀνεμυκήσαντο βόεσσι.

Υπόθεσις τοῦ ις΄ εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς ἱέρωνα τὸν ἱεροκλέους, τὸν ἔσχατον σικελίας τύραννον. κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ φθείρας τὰς δυνάμεις ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναρρηθῆναι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν, ἱέρων ὁ γέλωνος, μηδὲν οὖν εἰληφὼς παρὰ τοῦ ἱέρωνος ὁ Θεόκριτος διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε, καὶ χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια τὸ μὲν, χαρίτων, τὸ δὲ διδόντων ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενὸν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλῆρες. καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος. ἀπεκόπτετο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ις΄.

Χάριτες, ἢ Ἱέρων.

Αἰεὶ τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδαῖς.
ὑμνεῖν ἀθανάτοις, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν
μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
ἄμμες δὲ βροτοὶ, οἱ δὲ βροτοὶς βροτοὶ ἀείδωμεν.
τίς γὰρ τῶν, ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως. οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει.
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι.
πολλά με τωθάσδοισαι, ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν

αἰετῷ, οἰνοχόον κρονίδᾳ διῒ παῖδα φέροντες.
πορφύρεοι τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
ἁ μίλατος ἐρεῖ χ᾽ ὡ τὰν σαμίαν καταβόσκων.
ἔστρωται κλίνα, τῷ ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
τὰν μὲν κύπρις ἔχει, τὰν δ᾽ ὁ ῥοδόπαχυς ἄδωνις
ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ᾽ ὁ γαμβρός.
οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ᾽ ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά.
νῦν μὲν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.
ἀῶθεν δ᾽ ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες ποτὶ κύματ᾽ ἐπ᾽ ἀϊόνι πτύοντα
λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ᾽ ἀοιδᾶς.
ἕρπεις ὦ φίλ᾽ ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε κεἰς ἀχέροντα,
ἡμιθέων ὡς φαντὶ μονώτατος. οὔτ᾽ ἀγαμέμνων
τοῦτ᾽ ἔπαθ᾽ οὔτ᾽ αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
οὔθ᾽ ἕκτωρ ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων.
οὐ πατροκλῆς, ἢ πύῤῥος ἀπὸ τροίας ἐπανελθών,
οὔθ᾽ οἱ ἔτι πρότεροι λαπίθαι καὶ δευκαλίωνες.
οὐ πελοπηϊάδαι τε καὶ ἄργεος, ἄκρα πελασγοί.
ἵλα νῦν φίλ᾽ ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ᾽ εὐθυμήσαις
καὶ νῦν ἦνθες ἄδωνι, καὶ ὅκκ᾽ ἀφίκῃ φίλος ἥξεις.
γο. Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἁ θήλεια
ὀλβία. ὅσσα ἴσατι πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον, ἀνάριστος διοκλείδας.
χ᾽ ὡνὴρ ὄξος ἅπαν. πεινᾶντι γε μηδὲ ποτ᾽ ἔνθῃς
χαῖρε ἄδων ἀγαπητέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

γρ. Σίγα πραξινόα. μέλλει τὸν ἄδωνιν ἀείδειν,
ἁ τῆς ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδρις ἀοιδός.
ἅτις καὶ σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίστευσε.
φθεγξεῖταί τι σάφ' οἶδα καλόν. διαθρύπτεται ἤδη.
δέσποιν' ἃ γοργόν τε καὶ ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπεινάν τ' ἔρυκα, χρυσῷ παίζουσ' ἀφροδίτα.
οἷόν τοι τὸν ἄδωνιν ἀπ' ἀενάου ἀχέροντος,
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαί πόδες ἄγαγον ὧραι.
βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φοροῖσαι.
κύπρι διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῆς
ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας βερονίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός.
τὶν δὲ χαριζομένα πολυώνυμε καὶ πολύναε
ἁ βερονικεία θυγάτηρ, ἑλένᾳ ἰκυῖα
ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει ἄδωνιν.
πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις. συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
εἴδατα θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονεῦνται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ.
ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ.
πάντ' αὐτῷ πετεηνά. καὶ ἑρπετὰ τᾶδε πάρεστι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
δέδμανθ'. οἱ δέ τι κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες.
οἷοι ἀηδονιδῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων.
πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζου.
ὦ ἔβενος. ὦ χρυσός. ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος.

πᾶσαι ἀμ᾽ ᾆς ἐνθῶμες ἀπρίξ. ἔχου εὐνόα ἀμῶν.
ὤμοι δειλαία. δίχα μοι τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται γοργοῖ. πρὸς τῶ διὸς εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὤνθρωπε, φυλάσσεο τὠμπέχονόν μου.
ξ. οὐκ ἐπ᾽ ἐμὶν μὲν. ὅμως ἐφυλάξομαι. π. ἀθρόος ὄχλος
ὠθεῦνθ᾽ ὥς τε ὕες. ξ. θάρσει γύναι. ἐν καλῷ εἰμές.
π. Κἠς ὥρας, κἤπειτα φίλ᾽ ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης,
ἄμμε περιστέλλων, χρηστοῦ κοικτίρμονος ἀνδρός.
θλίβεται εὐνόα ἄμμιν. ἄγ᾽ ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ.
κάλλιστ᾽ ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ᾽ ἀποκλάξας.
γο. Γραξινόα, πόταγ᾽ ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα. θεῶν περονάματα φασεῖς.
π. Πότνι᾽ ἀθηναία, ποῖαί σφ᾽ ἐπόνασαν ἔριθοι.
ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ᾽ ἔγραψαν.
ὡς ἔτυμ᾽ ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ᾽ ἐνδινεῦντι.
ἔμψυχ᾽ οὐκ ἐνύφαντα. σοφόν τι χρῆμ᾽ ὤνθρωπος.
αὐτὸς δ᾽ ὡς θνητὸς ἐπ᾽ ἀργυρέω κατάκειται
κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων
ὁ τριφίλατος ἄδωνις, ὃ κ᾽ ἠν ἀχέροντι φιλεῖται.
ξ. Παύσασθ᾽ ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
γο. Μᾶ πόθεν ὤνθρωπος. τί δὲ τὶν εἰ κωτίλαι εἰμές.
πασσάμενος ἐπίτασσε, συρακοσίαις ἐπιτάσσεις.
ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο. κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. πελοποννησιστὶ λαλεῦμες.
δωρίσδεν δ᾽ ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσσι.
π. Μὴ φύη μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἴη.
πλὰν ἑνὸς οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.

ἀμφίβεες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμὼ δάκνει ἵππος,
δάκρυε ὅσσα θέλεις. χωλὸν δ᾽ οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἕρπωμες, φρυγία τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα.
τὰν κύν᾽ ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
ὦ θεοί, ὅσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
χρὴ τὸ κακόν. μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι.
πολλά τοι ὦ πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα.
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών. οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων αἰγυπτιστί. (σδον
οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαι/
ἀλλάλοις ὁμαλοὶ κακὰ παίγνια. πάντες ἐρειοί.
ἁδίστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα. τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῶ βασιλῆος, ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρὸς, ἴδ᾽ ὡς ἄγριος κυνοθαρσὴς,
εὐνόα οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
γορ. Θάρσει πραξινόα καὶ δὴ γεγενήμεθ᾽ ὄπιθεν.
τοὶ δ᾽ ἔβαν ἐς χώραν. πρ. καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν, τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδὸς. σπεύδωμες, ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ.
γορ. Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. γραῦς. ἐγὼν ὦ τέκνα. πρ. παρενθεῖν
εὐμαρές. Γ. ἐς τροίαν πειρώμενοι ἦλθον ἀχαιοί.
κάλλιστα παίδων, πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται.
γορ. χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.
πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ᾽ ἥραν.
θᾶσαι πραξινόα περὶ τὰς θύρας ὅσος ὅμιλος.
πρ. Θεσπέσιος. γοργοῖ δὸς τὰν χέρα μοι λαβὲ καὶ τὺ
εὐνόα εὐτυχίδος, πότεχ᾽ αὐτᾷ μὴ τὺ διαλαφθῇς.

πᾶσαι

τῶ μικκῶ παρεόντος. ὅρη γύναι ὡς ποθορῇ τυ.
πρ. Θάρσει Ζωπυρίον γλυκερὸν τέκος, οὐ λέγω ἀπφύν.
γορ. Αἰσθάνεται τὸ βρέφος ναὶ τὰν πότναν, καλὸς ἀπφῦς.
πρ. Ἀπφῦς μὰν τῆνος πρώαν λέγωμες πρώαν θὴν,
πάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
γορ. Χ' ὡμὸς ταῦτα γ' ἔχει φθόρος ἀργυρίου Διοκλείδας.
ζ'. δράχμως κυνάδας γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν
ε'. πώκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπος. ἔργον ἐπ' ἔργῳ,
ἀλλ' ἴθι τ' ὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ
βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω,
θασόμεναι τὸν ἄδωνιν. ἀκούω χρῆμα καλόν τι
κοσμῆν τὰν βασίλισσαν. πρ. ἐν ὀλβίω ὄλβια πάντα.
ὧν εἶδες, χ' ὧν εἶπας. ἰδοῖσα τυ τῷ μὴ ἰδόντι.
γορ. Ερπῆν ὥρα κ' εἴη ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
πρ. Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
θὲς πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδειν
κινεῦ δή· φέρε θᾶσσον ὕδωρ, ὕδατος πρότερον δεῖ.
ἃ δ' ὡς νᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ πολὺ ἄπληστε.
ἔγχει ὕδωρ δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις.
παῦσαι. ὁποῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἁ κλᾷξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.
γορ. Πραξινόα. μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
τοῦτο πρέπει. λέγε μοι πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ.
πρ. Μὴ μνάσῃς Γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν
ἢ δύο. τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
γορ. Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. πρ. ναί. καλὸν εἶπας
τ' ὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον

ποίημά τι ἰαθμῇ θέμενος, καὶ κεχωρισμένον τοῦ ποιητικοῦ τρόπου. ἔθος δὲ εἶχον οἱ ἐν ἀλεξανδρείᾳ, τοῖς ἀδωνίοις διακομίσαντας τὰ εἴδωλα τοῦ ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος ἐπὶ δημοσίας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι. τόν τε σκυλμὸν, καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν. καὶ ᾄδουσάν τινα, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς ἀρσινόης, δι᾽ ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιε΄.

Συρακούσιαι, ἢ ἀδωνιάζουσαι.

ΓΟΡΓΩ.

Ἔνδοι πραξινόα. ευ. γοργὼ φίλα ὡς χρόνῳ, ἔνδοι.
πρ. θαῦμ᾽ ὅτι καὶ νῦν ἦνθες, ὅρη δίφρον εὐνόα αὐτῇ.
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. ευ. ἔχει κάλλιστα. πρ. καθίζευ
γο. Ὢ τᾶς ἀδεμάτου ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθην
πραξινόα. πολλοῦ μὲν ὄχλου. πολλῶν δὲ τεθρίππων
παντᾷ κρηπῖδες. παντᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες.
ἁ δ᾽ ὁδὸς ἄτρυτος, τὺ δ᾽ ἑκαστοτέρω ἔμ᾽ ἀποικεῖς.
πρ. Ταῦθ᾽ ὁ πάραρος τῆνος ἐπ᾽ ἔσχατα γῆς ἔλαβ᾽ ἐνθὼν,
ἰλεὸν οὐκ οἴκησιν. ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
ἀλλάλαις. ποτ᾽ ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ὁμοῖον.
πρ. μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα δίνωνα,

χὤ, τί τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
οὐκ οἶδα. πλὰν σῖμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκου ἐρασθεὶς,
ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ' ἐμὸς ἡλικιώτας.
πλευσοῦμαι κἠγὼ διαπόντιος, οὔτι κάκιστος,
οὔτι πρᾶτος ἴσως, ὁ μαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
θυ. Ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν. ὧν ἐπιθυμεῖς
αἰσχίνα, εἰ δ' οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ ὥς τ' ἀποδημεῖν.
μισθοδότας πτολεμαῖος. αἰ. ἐλευθέρῳ οἷος. θυ. ἄριστος
αἰ. Τἆλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις. θυ. ἐλευθέρῳ οἷός τις ἄριστος.
θυ. Εὐγνώμων φιλόμουσος ἐρωτικὸς, εἰς ἄκρον ἁδύς.
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ διδούς. αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
οἷα χρὴ βασιλῆ', αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί.
αἰσχίνα. ὥς τ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
λῶπον ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακὼς
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν.
ὦ τάχος εἰς αἴγυπτον, ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
λευκαίνων ὁ χρόνος, ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιε' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, συρακούσιαι ἢ ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας συρακουσίας τὸ γένος, παρεπιδημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομισθέντος ἀδώνιδος, ὑπὸ ἀρσινόης τῆς φιλαδέλφου γυναικός. ἄρχεται δὲ γοργὼ πρὸς πραξινόαν. καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν, ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θέαν. παρέπλασε δὲ

ἔντι λύκος, λύκος ἔντι λάβα τῶ γείτονος υἱός,
εὐμάκης, χ' ἁπαλὸς, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμες·
τούτω τὸν κλυμενὸν κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
χ' ἀμὶν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντο, πρὸθ' ἥσυχα οὕτως.
οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
ἤδη δ' οὖν πρόπος τοι τέτταρες ἐν βάθει ἦμες.
χ' ὡ λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχῆς.
θεσσαλικόν τι μέλισμα κακαὶ φρένες. ἁ δὲ κυνίσκα
ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ παρὰ ματρὶ
παρθένος ἑξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα.
τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσης τὺ θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
ἤλασα. κἄλλαν αὖθις. ἀνείρυσα δ' αὐτῶς πέπλως
ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν οὔ τι ἀρέσκω.
ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα,
θάλπε φίλον. τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.
μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.
ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα.
ἰθὺ δι' ἀμφιθύρου καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἄγον.
αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
εἴκατι ταὶ δ', ὀκτὼ ταὶ δ', ἐννέα ταὶ δὲ, δέκ' ἄλλαι
σάμερον ἑνδεκάτος. ποτίθει δύο, καὶ δύο μᾶνες.
ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδὲ θρακιστὶ κέκαρμε.
ἁ δὲ λύκω νῦν πάντα λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῷκται.
ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί.
δύστανοι μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.
κ' εἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι.
νῦν δὲ πόθ' ὡς μῦς φαντὶ θυώνιχε γευόμεθα πίσσας.

Κυνίσκας ἔρως. ἢ Θυώνιχος αἰσχίνης.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνυχον. θ. ἄλλα τοι αὐτῷ
αἰσχίνῃ. αἰ. ὡς χρόνιος. θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ
μέλημα; (τός
αἰ. Πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα θυώνιχε. θ. ταῦτ' ἄρα λε-
χὠ μύσταξ πολὺς οὗτος αὐαλέοι δὲ κικῖνοι.
τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο πυθαγορικτάς.
ὠχρὸς κἀνυπόδατος ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμες.
ἤρατο μὰν κἠ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ ὀπτῶ ἀλεύρω.
αἰ. Παίσδεις ὠγαθ' ἔχων, ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα κυνίσκα
ὑβρίσδει. λασῶ δὲ μανεὶς πόκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
θυ. Τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' αἰσχίνα ἅσυχος ὀξύς,
πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν, ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν.
αἰ. ὡργεῖος. κἠγών, κἠ ὁ θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
ἆπις κἠ κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
ἐν χώρῳ παρ' ἐμὶν, δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς.
θυλάζοντά τε χοῖρον. ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
βολβός τις κοχλίας ἐξῃρέθη. ἧς πότος ἁδύς.
ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον.
ᾧ τινος ἤθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνον ᾧ τινος εἰπεῖν.
ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο,
ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ, τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν.
οὐ φθεγξῇ, λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν.
κἤφθα δυκαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς κἠ λύχνον ἅψαις

τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ
ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.
ὡς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λὶς ἐσακούσας
νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς
ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα·
ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
οὔρεα καὶ δρυμώς. τὰ δ' ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων.
ἱστία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει
μαινόμενος, χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.
οὕτω μὲν κάλλιστος ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.
ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν.
οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον ἀργώ.
πεζὸς δ' ἐς κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν.

ὑπόθεσις τοῦ ιδ' εἰδυλλίου.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ, ὑπόθεσις ἐστὶ καταστάσεως ἐρωτικῆς καὶ κοινῆς τοῦ κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ αἰσχίνου, μᾶλλον προσέκειτο λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ αἰσχίνου. θυωνύχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου, δικαίως εἰσάγεται καὶ προλέγει. τὰ δὲ πράγματα ἐν σικελίᾳ.

αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο μέγας στιβάδεσσιν ὄνειαρ.
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον,
κὤχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν,
αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ. περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλωρόν τ' ἀδίαντον.
καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγριώταις,
Εὐνίκα. καὶ Μαλίς. ἔαρ θ' ὁρόωσα Νυχεία.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
βάψαι ἐπειγόμενος. ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
Ἀργείῳ ἐπὶ παιδὶ, κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ,
ἀθρόος ἐς πόντον, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος.
κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα, πνευστικὸς οὖρος.
νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι,
δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν,
Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ,
ᾤχετο μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
τρὶς μὲν Ὕλαν ἄϋσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός.

οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἧμες.
οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.
ἀλλὰ καὶ ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκιοκάρδιος υἱός.
ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδός
τῶ χαρίεντος ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα.
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς. οὐδ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄρειτο.
οὐδ' ὄχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς διὸς ἀώς.
οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν.
σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη.
αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας ἰήσων
αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι. ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χ' ὡ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκόν
ἀλκμήνας υἱὸς μιδεάτιδος ἡρωίνας.
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν ὕλας εὔεδρον ἐς ἀργώ.
ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξαΐξε. βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα. ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν
ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
ἀρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἤδη.
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
ἡρώων. κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς ἀργὼ,
ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι,
εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο προποντίδος. ἔνθα κιανῶν.

ὃς δ' ἔκε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὰν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.
ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
ἦ που τὸν χαροπὸν γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ,
λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

Ὑπόθεσις τοῦ ιγ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ὕλας. πάλιν δὲ τῷ νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν ὕλαν καὶ ἡρακλέα. τοῦ μὲν ὕλα, τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ ἡρακλέος τὴν ἀγωνίην καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ὕλα βάσανον. Ἰστέον ὅτι ὁ ὕλας, παῖς ὑπῆρχε, δήμαντος τοῦ δρυτίμου, οὗ ἤρα ἡρακλῆς. πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτὸς φασὶν οἱ μὲν, ὑπὸ ῥαδαμάνθυος. οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων, ἀμφιτρύωνος, καὶ ξενιάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίνος υἱὸν τὸν ἔρωτα. ἡσίοδος μὲν γὰρ χάους, καὶ γῆς, σιμωνίδης, ἄρεος καὶ ἀφροδίτης. ἀκουσίλαος, νυκτὸς καὶ αἰθέρος. ἀλκαῖος, ἔριδος, καὶ ζεφύρου. σαπφώ, ἀφροδίτης καὶ οὐρανοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιγ'.

Ὕλας.

ὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες
νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν τέκνον ἔγεντο.

ἥδιον. ὅσσον ὄϊς, σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός,
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρός, ὅσσον ἀηδὼν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
τόσσον ἔμ' εὔφρανας τὺ φανεὶς, σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
ἀελίου φρύττοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
νῶϊν. ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
δοιὼ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην.
φῶθ', ὁ μὲν, ἧς εἴσπνηλος, φαίη χ' ὠμυκλαΐσδων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥς κεν ὁ θεσσαλὸς εἴποι αἴταν.
ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦρα τότ' ἦσαν
χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντιφίλησ' ὁ φιληθείς.
εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ κρονίδα πέλοι εἰ γὰρ ἀγήρῳ
ἀθάνατοι. γενεαῖς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς ἀχέροντα.
ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἴτεω,
πᾶσι διὰ στόματος. μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
ἔσσονθ' ὡς ἐθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
ἢν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.
διπλάσιον δ' ὤνασας ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
νισσαῖοι μεγαρεῖς ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς.
ὄλβιοι οἰκοίητε, τὸν ἀττικὸν ὡς περὶ ἄλλων
ξείνων τιμήσασθε διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτῳ.
κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.

φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς. οἱ δὲ μὴ ἵππο· ἀντὶ τοῦ μὴ ἱππαμούς, ἢ αἴτης, ὁ συναίτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἀντὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, λέγοιτο ἂν ἀπὸ τοῦ ἐπαΐειν καὶ εἰς πνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δέ πως ὁ ἐρῶν καὶ οὐ φείδεται, θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας. εὔχεται δὲ δύο ψυχῶν ἁρμονίαν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλους παραμένουσαν. ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς φημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν. λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι. τοὺς δὲ, εἴ τινες ἀμοιβὴν φιλίας ἔπραξαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς μεγαρεῖς ἐπαινεῖ, ἀντὶ τῷ τετιμηκέναι διοκλέα ὑπεραποθανόντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου. ἢ ὑπὸ τῆς ἐκείνου τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον. ὅθεν οἱ μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ. καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτὸν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτὴν ἥδιστον. τοῦτον ἀπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι λέγουσιν. αἴτας. αἴταν τὸν ἑταῖρον φασίν. ἀλκμὰν δὲ τὰς αἴτας χορδὰς φησίν, ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπεράστους.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιβ΄.

Αἴτης.

Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ
ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἄματι γηράσκουσιν.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσον μᾶλον βραβύλοιο

αἴ κά τις σὺν ναῒ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται·
ὥς κεν ἴδω τί ποθ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν·
ἐξένθοις γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν·
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα. καὶ μέμφομαι αὐτᾷ·
οὐδὲν πάποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ·
καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρῶσά με λεπτὸν ἐόντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ
σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
ὦ κύκλωψ κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχες νοῦν.
τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὑρήσεις γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.
κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπήν κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμες.
οὕτω τοι πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιβʹ. εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, αἴτας, γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα αἴτας καλοῦσιν, ὡς θετταλοί. καὶ γὰρ ἀλκμὰν, τὰς ἑταίρας, κόρας λέγει αἴτας. οἱ δὲ, αἴτας τοὺς ἑταίρους

εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι. πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει·
ἀλλ' ὠυτὸς τοιοῦτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω·
κἠκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενον γάλα πίνω·
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ,
οὐ χειμῶνος ἄκρω. ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε κυκλώπων.
τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἅμα κἠμαυτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρὼς
πάσας ἀμνοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
ἀλλ' ἀφίκευ τὺ ποτὶ μὲ καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον.
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν
ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
ἐντὶ δάφναι τηνεὶ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
ἐντὶ μέλας κισσός. ἔντ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος.
ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ. τό, μοι ἁ πολιδένδρεος αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
τίς καὶ τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο.
αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμες,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,
καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμὸν τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι ὅτ' οὐκ ἔτικέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα.
ὡς κατέδυν ποτὶ τίν. καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα,
αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς, ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκὰ,
ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι.
ὥς τ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
νῦν μὰν ὦ κόριον νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι

γινώσκεν δ᾽ οἶμαι τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα μοίσαις.
οὕτω γοῦν ῥάϊστα διάγ᾽ ὁ κύκλωψ ὁ παρ᾽ ἡμῖν,
ὡρχεῖος πολύφαμος, ὅτ᾽ ἤρατο τᾶς γαλατείας
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα, τὼς κροτάφως τε.
ἤρατο δ᾽ οὔτι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίνοις,
ἀλλ᾽ ὀλοαῖς μανίαις, ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον,
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. ὁ δὲ τὴν γαλάτειαν ἀείδων,
αὐτῶ ἐπ᾽ ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης
ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος
κύπριος ἐκ μεγάλας. τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζόμενος δ᾽ ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν, τοιαῦτ᾽ ἤειδεν.

ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ᾽ ἀποβάλλῃ,
λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. ἁπαλωτέρα δ᾽ ἀρνός.
μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
φοιτῆς, δ᾽ αὖθ᾽ οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με
οἴχῃ δ᾽ εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
φεύγεις δ᾽ ὥσπερ ὄϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
ἠράσθην μὲν ἔγωγε κόρα τεῦ, ἁνίκα πρῶτον
ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ, θέλοισ᾽ ὑακίνθινα φύλλα
ἐξ ὄρεος δρέψασθαι ἐγὼ δ᾽ ὁδὸν ἡγεμόνευον.
παύσασθαι δ᾽ ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδ᾽ ἔτι πω νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι. τὶν δ᾽ οὐ μέλει οὐ μὰ δί᾽ οὐδ᾽ ἕν.
γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος οὕνεκα φεύγεις.
οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὡς μία μακρά

καὶ λήγειν ᾄδοντας· ἐλιγνῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος, οὐ μελεδαίνει
τὸν, τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα. πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
κάλλιον ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε τὼς φακὸς ἕψειν.
μὴ 'πιτάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν.
τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λοιμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδειν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ.

Ὑπόθεσις τοῦ ια΄. εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται ὁ κύκλωψ ἐρῶν τῆς γαλατείας, καὶ ποιῶν τὸν ἐπὶ τῇ γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται ὁ Θεόκριτος νικίᾳ μιλησίῳ, οὗ καὶ ποίημά που φέρεται ἀντιγεγραμμένον ὑπὸ Θεοκρίτου πρὸς κύκλωπα. οὗ ἡ ἀρχή. Ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε. οἱ γὰρ ἔρωτες πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους. γέγραφε δὲ καὶ ἐπιγραμμάτιον ἐρασιστράτου ἰατροῦ μιλησίου, ὥς φησι διονύσιος ὁ ἐφέσιος, ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ια'.

Κύκλωψ.

υδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
νικία, οὔτ' ἔγχριστον ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον.
ἢ ταὶ πιερίδες. κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδὺ
γίνετ' ἀνθρώποις. εὑρεῖν δ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι.

ὀργάξῃ. καὶ μὰν πρότερον τόκα μουσικὸς ἦσθα.

βάτ. Μῶσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παῖδ᾽· ὧν γὰρ ἅψεισθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
βομβύκα χαρίεσσα σύραν καλέοντί τυ πάντες
ἰσχνὰν ἁλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον,
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος.
ἀλλ᾽ ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
ἁ αἴξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.
ἁ γέρανος τὤροτρον. ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
αἴθε μοι εἴησαν ὅσα κροῖσον φαντὶ πεπᾶσθαι.
χρύσεοι ἀμφότεροι κ᾽ ἀνεκείμεθα τᾷ ἀφροδίτᾳ
τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον, ἢ τύ γε μᾶλον.
σχῆμα δ᾽ ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
βομβύκα χαρίεσσ᾽ οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ.
ἁ φωνὰ δὲ τρύχνα, τὸν δ᾽ αὖ τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

μί. Η καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθη βῶκος ἀοιδάς.
ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας.
θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω λυτιέρσα.
δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ τοῦτο τὸ λᾷον
εὔεργόν τ᾽ εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
σφίγγετ᾽ ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
εἴποι, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ᾽ οὗτος ὁ μισθός.
ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν,
ἢ ζέφυρον βλεπέτω. πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως,
σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
ἐκ καλάμης ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
ἄρχεσθαι δ᾽ ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,

καὶ λήγειν

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ι'.

Ἐργατίναι, ἢ θερισταί. Βάττος καὶ Μίλων.

Μίλων.

Ἐργατίνα βουκαῖε. τί νῦν ὀΐζυρὲ πεπόνθεις;
οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὡς τὸ πρὶν ἄγες
οὐδ᾽ ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον· ἀλλ᾽ ὑπολείπῃ
ὥσπερ ὄϊς ποίμνας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαν τὺ καὶ ἐν μέσῳ ἄματος ἐσσῇ,
ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις.
Βάτ. Μίλων ὀψαμάτα πέτρας ἀπόκομμ᾽ ἀτεράμνω,
οὐδάμα τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
μί. Οὐδαμᾶ. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί;
Βάτ. Οὐδαμᾶ νῦν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι᾽ ἔρωτα;
μί. Μηδὲ ξυμβαίη. χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.
Βάτ. Ἀλλ᾽ ἐγὼ ὦ μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἑνδεκαταῖος.
μί. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δ᾽ ἔχω οὐδ᾽ ἅλις ὄξος.
Βάτ. τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
μί. Τίς δέ τοι τῶν παίδων λυμαίνεται. β. ἁ πολυβώτα
ἃ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ᾽ ἱπποκόωντι ποταύλει.
μί. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν, ἔχεις πάλαι ὧν ἐπιθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία.
Βάτ. μωμᾶσθαί μ᾽ ἄρχῃ τύ. τυφλὸς δ᾽ οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος
ἀλλὰ καὶ ὡφρόντιστος ἔρως. μηδὲν μέγα μυθεῦ.
μί. Οὐ μέγα μυθεῦμαι, τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾷον.
καί τοι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως

τρὶς μοι τρὶς εἴη πλοῖος δόμος, οὔτε γὰρ ὕπνος,
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον. οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι. οὓς γὰρ ὁρῶσαι
γαθεῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο κίρκα. μ.ν.τ.π.ο.ς.

Υπόθεσις τοῦ ι' εἰδυλλίου.

Αδηλον ἐν ᾧ χωρίῳ διάκειται τὸ ᾆσμα. μίλων δὲ ἐστὶ καὶ βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ δ' ὁ βάττος, βομβύκας αὐλητρίδος πολιβότου τινὸς εἴτε θυγατρὸς, εἴτε θεραπαίνης. καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ μίλων ἐρεθίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. τοῦ δὲ βάττου τὴν μὲν αὐτοῦ δυσφημίαν ἄγοντος ὡς βομβύκας ἐρῶ καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχὴν, ὁ μίλων προσπαίζων καὶ τῷ σκώπτει, τὴν φίλην αὐτοῦ μαίτιν καλαμαίαν φησίν. ἐπεὶ καὶ μέλαινα, καὶ λεπτὴ καὶ ἀνάκωλος. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ ἐν ταῖς χώραις ἀκρίδες. βάττος δὲ μὴ μεγαλοῤῥημονῶν ἐπὶ τούτῳ, ἔφυ αὐτῷ τυφλὸς γὰρ οὐ μόνον ὁ πλοῦτος. ἀλλὰ καὶ ὁ ἔρως. ἐρεθισθεὶς δ' ὑπὸ μίλωνος ὁ βάττος, ἀπήγγειλεν ὠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, περιέχουσαν καὶ τὰ περὶ τὸν λυτιέρσην τὸν μίδου υἱόν. ὃν ἡρακλῆς ἀνεῖλε, πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. παυσάμενος δὲ τῆς ὠδῆς, ἀναδέχεται ὁ μίλων ὡς πρέπουσαν ἐργάτῃ ὠδὴν εἴρηκε. παραινεῖ δὲ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ κατὰ τὸν ὄρθρον.

μηδὲν ἀπαμελγεῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ
ἔμπροθεν. ἄλλωθεν δ' ἐγ' ὑποκρίνοιτο μενάλκας.

δάφ. Ἀδὺ μὲν ὁ μόσχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χ' ἁ βῶς.
ἀδὺ δὲ χ' ἁ σύριγξ. χ' ὡ βωκόλος. ἀδὺ δὲ κἠγών.
ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς. ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα. τάς μοι ἀπά
λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε. (σας
τοῦ δὲ θέρευς φρύγοντος, ἐγὼ τόσσων μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων καὶ μητρὸς ἀκούειν.
οὕτω δάφνις ἄεισεν ἐμίν. οὕτω δὲ μενάλκας.

με. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ ἐνοικέω
κοίλαις ἐν πέτρῃσιν. ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ σαι
φαίνονται πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ παρ ποσὶ κώεα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι
φαγοὶ χειμαίνοντος. ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν
χείματος. ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.
τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα.
δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρὸς
αὐτοφυᾶ τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων.
τήνῳ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς,
σιτάθην, πέτραισιν ἐν ἰκαρίαισι δοκεύσας.
πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν. ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ.
βωκολικαὶ μῶσαι μάλα χαίρετε. φαίνετε δ' ᾠδὰν
τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι.
μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσῃς.
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
ἴρηκες δὲ ἴρηξιν. ἐμὶν δ' ἁ μῶσα καὶ ᾠδά.

ὥς οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν.
ἁδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένω τευ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.
λάσδεο τὰς σύριγγας. ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
αἰ δ' ἔτι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα.
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνήλατο καὶ πλατάγησε
νικήσας, οὕτως ἐπὶ μητέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπῃ.
ὥτερος, ὡς καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κἀκ τούτω δάφνις παρὰ ποιμέσι πρῶτος ἔγεντο.
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι ναΐδα γάμεν.

Ὑπόθεσις τοῦ ἐννάτου εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ σικελίας. νομεὺς δέ ἐστιν ὅς δεῖται δάφνιδος καὶ μενάλκα, ὅπως ἀλλήλοις ἀντάσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς μενάλκαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ θ'.

Νομεύς, ἢ βωκόλοι, Δάφνις, καὶ Μενάλκας.

Βωκολιάσδεο δάφνι τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφαψάσθω δὲ μενάλκας.
μόσχως βωσὶν ὑφέντες. ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
χ' οἱ μὲν ἅμα βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο

δάφ. Μή μοι γᾶν πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων,
ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν σικελὰν ἐς ἅλα,
με. Δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν. ὕδασι γ' αὐχμὸς
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ. ἀγροτέροις δὲ λίνα.
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ ζεῦ
οὐ μόνος ἠράσθην. καὶ τὺ γυναικοφίλας.
ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
τὰν δ' ὑστάταν ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε μενάλκας
δάφ. Φείδευ τᾶν ἐρίφων, φείδευ λύκε τᾶν τοκάδων μευ.
μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
ὦ λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
ταὶ δ' ὄϊες μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας. οὔτι καμεῖσθ' ὄκκα πάλιν ἅδε φύηται.
σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι,
ὡς τὸ μὲν ὧρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι.
δεύτερος αὖ δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν.
δάφ. Κἄμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελῶντα, καλὸν καλὸν ἦμες ἔφασκεν.
οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο, τὸν πικρὸν αὐτᾷ. (σκεν
ἀλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.
ἁδεῖ ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα.
ἁδὺ δὲ χ' ὡ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς.
ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν,
τᾷ δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος. τᾷ μαλίδι μᾶλα.
τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος. τῷ βοκόλῳ αἱ βόες αὐταί.

ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ. τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἡμῶν;
με. Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἢν καλέσωμες,
ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
χ᾽οἱ μὲν παῖδες ἄυσαν. ὁ δ᾽ αἰπόλος ἦνθ᾽ ἐπακούσας.
χ᾽οἱ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ᾽ αἰπόλος ἤθελε κρίναι.
πρᾶτος δ᾽ ὦν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ μενάλκας.
εἶτα δ᾽ ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε δάφνις ἀοιδὰν
βωκολικάν. οὕτω δὲ μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
με. Αγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος αἴ τι μενάλκας
πήποχ᾽ ὁ συρικτὰ προσφιλὲς ᾆσε μέλος.
βόσκοιτ᾽ ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ἢν δέ ποκ᾽ ἔνθῃ
δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
δάφ. Κρᾶναι καὶ βοτάναι γλυκερὸν φυτόν. αἴπερ ὁμοῖον
μουσίσδει δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι.
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε, κἤν τι μενάλκας
τῇδ᾽ ἀγάγοι χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
με. Παντᾷ ἔαρ. παντᾷ δὲ νομοί. παντᾷ δὲ γάλακτος
οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἔνθ᾽ ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται. αἰ δ᾽ ἂν ἀφέρπῃ.
χ᾽ ὡ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χ᾽ αἱ βοτάναι.
δάφ. Ενθ᾽ ὄϊς. ἔνθ᾽ αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι.
ἔνθ᾽ ὁ καλὸς μίλων βαίνει ποσὶν, αἰ δ᾽ ἂν ἀφέρπῃ,
χ᾽ ὡ τὰς βῶς βόσκων, χ᾽ αἱ βόες αὐότεραι.
με. Ω τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
μυρίον, ὦ σιμαί, δεῦτ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ ἔριφοι
ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος. ἴθ᾽ ὦ κόλε καὶ λέγε μίλων,
ὡς πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν ἔνεμε.

Βουκολίασται, Δάφνις, Μενάλκας.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
μᾶλα νέμων ὡς φαντὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τώγ' ἤτην πυῤῥοτρίχω, ἄμφω ἀνάβω.
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.
με. Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
τὸν δ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ
δάφ. Ποιμὰν εἰροπόκων ὀΐων συρικτὰ Μενάλκα.
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύ γ' ἀείδων.
με. χρήσδεις δ' ὦν ἐσιδεῖν. χρήσδ' εἰς καταθεῖναι ἄεθλον; αιδεῖν
δάφ. Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.
με. Ἀλλὰ τί θησεῦμες θ' ὅ κεν ἁμῖν ἄρκιον εἴη;
δάφ. Μόσχον ἐγὼ θησῶ. τὺ δὲ θὲς ἰσομάτορα ἀμνόν.
με. Οὐ θησῶ ποκα ἀμνὸν, ἐπεὶ χαλεπὸς θ' ὁ πατήρ μευ
χ' ἁ μάτηρ. τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
δάφ. Ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἕξει ὁ νικῶν;
με. Σύριγγ', ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν. ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν.
ταύτην κατθείην. τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.
δάφ. Η μάν τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
πρώαν νιν συνέπαξ' ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.

ἆρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἀνάπῳ
τὸν κρατερὸν πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι.
οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε νύμφαι,
βωμῷ πὰρ δάματρος ἀλωάδος, ἇς ἐπὶ σωρῷ
αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. ἁ δὲ γελάσσαι,
δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

Ὑπόθεσις τοῦ η. εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα, ἐπὶ σικελίας. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις δάφνις βουκόλος, καὶ μενάλκας ποιμήν. εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον. ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας. Ἄλλως. τὰ μὲν πράγματα, ἐν σικελίᾳ. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. μενάλκας καὶ δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ἀσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κριτὴν τινά, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται, ἔπαθλον δὲ ἐπίθεσαν, τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ κριτὴς ὁ δάφνις δὲ μάλα ἄσας. προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτόν. σωσίθεος δὲ, δάφνιν γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι μενάλκαν ᾄδοντα, πανὸς καὶ νυμφῶν κρίναντος, γαμηθῆναι αὐτῷ θάλειαν. ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ αἰτωλὸς, ὑπὸ δάφνιδος μαθεῖν μαρσύαν τὴν λυρικήν. δάφνις, βουκόλος. μενάλκας ποιμήν. μικτὸν διηγηματικόν.

μὴ δὲ πόδας τρίβωμες. ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηρῇσι διδοίη.
εἷς δ' ὑπὸ τᾶς ὦ φέριστε μολὼν ἄγχοιτο παλαίστρας
ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραία τε παρείη,
ἅτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
τόσσ' ἐφάμαν. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἀδὺ γελάξας
ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἦμεν.
χ' ὠ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, τὰν ἐπὶ πύξας
εἷρφ' ὁδόν. αὐτὰρ ἐγώ τε καὶ εὔκριτος ἐς φρασιδάμω
στραφέντες χ' ὡ καλὸς ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις
ἁδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες.
ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
πολλαὶ δὲ ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
αἴγειροι πτελέαι τε. τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδεν.
οἱ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. ἁ δ' ὀλολυγὼν
τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι, καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών.
πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος. ὦσδε δ' ὀπώρης.
ὄχναι μὲν παρ ποσσί, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε.
τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
νύμφαι κασταλίδες παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι.
ἆρα γέ πα τοιόνδε φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
κρητῆρ' ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο χείρων;

ἄρξεῦ μ'. ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις.
σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον, ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῇ μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ,
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον, οἶδεν ἄριστις
ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' ἄριστις, ὃν οὐδ' ἔκεν αὐτὸς ἀείδειν.
φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
τόν μοι πὰν ὁμόλας ἐρατὸν πέδον ὅς τε λέλογχας
ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις,
εἴτ' ἔστ' ἆρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος.
κἤν μὲν ταῦθ' ἕρδοις ὦ πὰν φίλε, μή τύ τι παῖδες
ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.
εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.
εἴης δ' ἠδωνῶν μὲν ἐν οὔρεσι χείματι μέσσῳ.
ἕβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' αἰθιόπεσσι νομεύοις.
πέτρᾳ ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὁρατός.
ὔμμες δ' ὑετίδος καὶ βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ διώνας.
ὦ μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι.
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα φιλῖνον
βάλλετ'. ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ.
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος. αἱ δὲ γυναῖκες
αἲ αἶ φαντὶ φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.
μηκέτι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν ἄρατε.

χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἐς τ' ἐπὶ πᾶχυν
κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος ἀγεάνακτος.
αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες. εἷς μὲν, ἀχαρνεὺς,
εἷς δὲ λυκωπίτας. ὁ δὲ τίτυρος ἐγγύθεν ἀσεῖ,
ὥς πόκα τᾶς ξενέας ἠράσατο δάφνις ὁ βώτας.
χ' ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν
ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο.
εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' αἷμον,
ἢ ἄθω, ἢ ῥοδόπαν, ἢ καύκασον ἐσχατόεντα.
ἀσεῖ δ' ὡς πόκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
ζωὸν ἐόντα, κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος.
ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι.
οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ὦ μακαριστὲ κομάτα τὺ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις
καὶ τὺ κατεκλάσθης, ἐς λάρνακα καὶ τὺ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπίλασσας.
αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμες.
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς εἰσαΐων. τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο θεῖε κομάτα.
χ' ὡ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ' αὖθις.
κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν. λυκίδα φίλε πολλὰ μὲν ἄλλα
νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τά που καὶ ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον ᾧ τυ γεραίρειν.

οὐδ' ἄν, οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον. οὔτε τὸν ἐσθλὸν
σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ σάμω, οὔτε φιλητᾶν
ἀείδων. βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
ὣς ἔφαμαν ἐπίταδες. ὁ δ' αἰπόλος, ἁδὺ γελάσσας
τάν τοι ἔφα κορύναν δωρύσσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ διὸς ἔρνος.
ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅς τις ἐρευνῇ
ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος.
καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ χῖον ἀοιδὸν
ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχόμεθ' ἀοιδᾶς.
σιμιχίδα κἠγὼ μέν, ὅρη φίλος εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ' ὅ,τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
ἔσσεται ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς μιτυλάναν.
χ' ὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκει
κύματα. χ' ὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει.
αἴκεν τὸν λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ ἀφροδίτας
ῥύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
χ' ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τήν τε θάλασσαν
τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ.
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς νηρηΐσι, ταί τε μάλιστα
ὀρνίθων ἐφίλαθεν. ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς μιτυλάναν.
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων.
τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ,
πὰρ πυρὶ κεκλιμένος. κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.

ἁμῖν τῶ βρασίλα κατεφαίνετο. καί τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα.
οὔνομα μὲν λυκίδας. ἦς αἰπόλος. οὐδέ κέ τίς μιν
ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον.
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι, γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλοκερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾷ κορύναν, καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς
ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλους.
σιμιχίδα. πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις,
ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει.
οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνονται.
ἦ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι, ἤ τινος ἀστῶν
λανὸν ἔπι θρώσκεις. ὥς τευ ποσὶ νεισομένοιο
πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. λυκίδα φίλε φαντί τυ πάντες
ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον. ἔν τε νομεῦσιν,
ἔν τ' ἀμητήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἁμέτερον. καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίσδειν
ἔλπομαι. ἁ δ' ὁδὸς. ἅδε θαλυσιάς, ἦ γὰρ ἑταῖροι
ἀνέρες εὐπέπλῳ δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
ὄλβω ἀπαρχόμενοι. μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξυνὰ γὰρ ὁδὸς ξυνὰ δὲ καὶ ἀὼς,
βωκολιασδώμεσθα. τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα. κἠμὲ λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον. ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,

Υπόθεσις τοῦ ζ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, θαλύσια· τὰ δὲ πράγματα ἐν κῷ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ Θεόκριτος, ὅτε πρὸς πτολεμαῖον εἰς ἀλεξάνδρειαν ἀπῄει φίλος κατέστει φρασιδάμῳ καὶ ἀντιγένῃ λυκωπέως υἱοῖς· καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια δήμητρος, ἄπεισι μετὰ εὐκρίτου καὶ ἀμύντου. ὅθεν καὶ διηγεῖται, ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει λυκίδᾳ τῷ κυδωνιάτῃ ἐκ κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι καὶ διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἦρα δὲ ὁ λυκίδας παιδὸς ἀγεάνακτος μιτυληναίου. ὁ δὲ Θεόκριτος, μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος, λαγωβόλον παρὰ λυκίδα. καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ζ'.

Θαλύσια, ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία.

Ἦς χρόνος, ἁνίκ' ἐγώ τε καὶ εὔκριτος ἐς τὸν ἄλεντα
εἵρπομες ἐκ πόλιος· σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν ἀμύντας·
τᾷ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια ὁ φρασίδαμος,
κἀντιγένης, δύο τέκνα λυκώπεος. εἴ τι περ ἐσθλόν.
χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
χάλκωνος, βούρειαν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν,
εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
αἴγειροι πτελέαι τε, εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
οὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα

δα′ Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἁνίκ' ἔβαλε,
κοὔμ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκὺν, ᾧ ποθόρημι
ἐς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων,
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν οὐ ποθόρημι.
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν. ἁ δ' ἀΐοισα
ζαλοῖ μ', ὦ παιὰν, καὶ τάκεται. ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ, παπταίνοισα ποτ' ἄντρά τε, καὶ ποτὶ ποίμνας.
σίγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνὶ, καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων
αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα προϊδεῦντά με πολλάκι, πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας ἔστε κ' ὀμώσῃ,
αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶς δ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν ὅς με λέγοντι.
ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα.
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δὲ ἐμὶν ἁ μία κώρα,
ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο. τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
ταῦτα γὰρ ἁ γραῖα με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
ἁ πρὰν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει.
τόσσ' εἰπὼν, τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε.
χ' ὠ μὲν τῷ σύριγγ'. ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας. σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας.
ὀρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ.
νίκα μὰν οὐδ' ἄλλος. ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

τὰ πάντα φιλαίτατος αἴρει. καὶ πάλιν. μηκέτι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν. ἄρα τι δύναται οὗτος εἶναι ὁ τῶν φαινομένων κριτής.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ϛʹ.

Βωκολίασται, Δαμοίτας, καὶ Δάφνις.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βωκόλος εἰς ἕνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν ποκ᾽ ἄρα τι σύναγον. ἦς δ᾽ ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρὸς, ὁ δ᾽ ἡμιγένειος. ἐπὶ κράναν δέ τιν᾽ ἄμφω
ἐσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι, τοιάδ᾽ ἄειδον.
πρῶτος δ᾽ ἄρξατο δάφνις ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἔρισδεν.
Δαφ. Βάλλει τοι πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα.
καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἁδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ᾽ ἴδε τὰν κύνα βάλλει.
ἅ τοι τᾶν ὀΐων ἕπεται σκοπὸς, ἁ δὲ βαΰσδει
εἰς ἅλα δερκομένα. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἅσυχα καχλάζοντα, ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο θέοισαν.
φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας. κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
ἁ δὲ, καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ᾽ ἀκάνθας,
ταὶ καπυραὶ χαῖται τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει
καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἦ γὰρ ἔρωτι
κα πολλάκις ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ πέφανται.
λόν τῷ δ᾽ ἐπὶ δαμοίτας ἀνεβάλλετο, καὶ τάδ᾽ ἄειδεν.

Τῶν ὤτων καθελοῖσ' ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
λα. Ἀλλ' ἐγὼ εὐμήδευς ἔραμαι μέγα. καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
ταὶ σύριγγ' ὤρεξα. καλόν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.
κο. Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν.
Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι, τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.
λα. Παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ κομάτα
δωρεῖται μόρσων τὰν ἀμνίδα. καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς νύμφαις μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον
κο. Πεμψῶ ναὶ τὸν πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα. κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ,
κα τῶ λάκωνος τῶ ποιμένος. ὅττι ποκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνὸν ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἁλεῦμαι.
Αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κεροῦχίδες. αὔριον ὔμμε
πάσας ἐγὼ λουσῶ συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχεύσεις
τᾶν αἰγᾶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
ἀπροΐ ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνόν. ὅδ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν
σαις αἰ μή τυ φλάσαιμι μελάνθιος ἀντὶ κομάτα.

Ὑπόθεσις τοῦ ἕκτου εἰδυλλίου.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις θέρους ὄντος, μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι, καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν τῆς ᾠδῆς ὁ Δάφνις, ὡς πρὸς τὸν κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος, ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφύμου δῆθεν. τὰ πράγματα ἐν σικελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς ἀράτῳ, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ. ἄρατος δ' ὁ

ἔργον πραξιτέλευς. τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.
λα. Χ᾽ ἁμῖν ἐστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος, ἄγχει.
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
κο. Ἀκρίδες, αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν.
μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, ἐντὶ γὰρ ἁβαί.
λα. Τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω,
οὕτω κ᾽ ὔμμες θὴν ἐρεθίσδετε τὼς καλαμευτάς.
κο. Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος.
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
λα. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος. οἳ τὰ φιλώνδα
Σῦκα κατατρώγοντις ὑπηνέμιοι φορέονται.
κο. Η οὐ μέμνασ᾽ ὅτ᾽ ἐγώ τυ κατήλασα. καὶ τὺ σεσαρὼς
Εὖ ποτεκικλίζευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
λα. Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ᾽ ὅκκα μὰν τῇδ᾽ ἔ τυ δάσας
Εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτο γ᾽ ἴσαμι.
κο. Ηδη τις μόρσων πικραίνεται. οὐχὶ παρήσθευ;
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σώματος αὐτίκα τίλλοις.
λα. Κἠγὼ μὲν κνίσδω μόρσων τινὰ καὶ τὺ δὲ λεύσσεις
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσε νυν εἰς τὸν ἄλεντα.
κο. Ιμέρα ἀνθ᾽ ὕδατος ῥείτω γάλα. καὶ τὺ δὲ κρᾶθι
Οἴνῳ πορφύροις. τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.
λα. Ρείτω χ᾽ ἁ συβαρῖτις ἐμὶν μέλι. καὶ τὸ ποθ᾽ ὄρθρον
Ἁ παῖς ἀνθ᾽ ὕδατος τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι.
κο. Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
Καὶ σχῖνον πατέοντι. καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
λα. Ταῖσι δ᾽ ἐμαῖς οἴεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια
φέρβεσθαι. πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
κο. Οὐκ ἔραμ᾽ ἀλκίππας, ὅτι με πρὰν οὐκ ἐφίλασε.

κοὐ δῆν καυχέομαι· τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.

λά. Εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις,
ζῶντ' ἄφες· ὦ παιὰν ἦ στωμύλος ἦσθα κομάτα.

κο. Ταὶ μῶσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾴν ποκ' ἔθυσα.

λά. Καὶ γὰρ ἔμ' ὡ'πόλλων φιλέει μέγα. καὶ καλὸν αὐτῷ
κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

κο. Πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα τάλας λέγει αὐτὸς ἀμέλγεις.

λά. Φεῦ φεῦ λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

κο. Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελῶντα, καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.

λά. Κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει. λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

κο. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα. τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.

λά. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀριμαλίδες, αἳ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον. αἱ δὲ μελιχραί.

κο. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν,
ἐκ τᾶς ἀρκεύθου καθελών, τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.

λά. Ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον ὁππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.

κο. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες, ὧδε νέμεσθε
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ἅ τε μυρῖκαι.

λά. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ κώναρος, ἅ τε κυναίθα.
τουτεὶ βοσκήσεισθαι ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ φάλαρος.

κο. Ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρητήρ

Τᾶ παρὰ τὶν. βάλει δὲ καὶ ἁ αἴτυς ὕ- φόθε κώνοις.
λα. ἢ μαὶ ἀρνακίδας τὶ καὶ ἔρια τᾶ δὲ πατησεῖς.
αἴκ' ἔνθῃς ὕπνω μαλακώτερα. ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὺ περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς νύμφαις. στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.
κο. Αἰ δέ κα καὶ τὺ μόλῃς. ἁ παλαιὰ πτέριν ὧδε πατησεῖς
Καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν. ὑποσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
ὑπολ δέρματα. τᾶν παρὰ τὶν μαλακώτερα. τετράκις ἀρνα
λάκις στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὰς, τῷ πανὶ γάλακτος.
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας,
λα. Αὐτόθε μοι ποτέρισδε. καὶ αὐτόθι βωκολιάσδευ.
ταὶ σαυτοῦ πατέων ἔχε τὰς δρύας, ἀλλὰ τίς ἄμμε
τὶν κρινεῖ αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε λυκώπας.
κο. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεῦμαι, ἀλλὰ τὸν ἄνδρα
αἰ λῇς τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
τήνας τὰς παρά τιν ξυλοχίσδεται. ἐντὶ δὲ μόρσων.
λα. Βωστρέομες. Κ. τὺ καλεῦιν. Λ. ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον
τῇδ' ἐνθών. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες ὅς τις ἀρείων
βωκολιαστὰς ἐστί. τὺ γ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ μόρσων.
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.
κο. Ναὶ ποτὶ τᾶν νυμφᾶν ναὶ μόρσων, μήτι κομάτᾳ
τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίζῃ.
ἁ δέ τοι ἁ ποίμνα τῷ θουρίω ἐστὶ συβάρτα,
εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ συβαρίτα.
λα. Μή τύ τις ἠρώτη πρὸς τῶ διὸς, αἴτι συβάρτα,
αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί.
κο. Βέλτισθ' οὗτος ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.

Ἀλλ' οὖν αἴκα λῇς ὄριφον θέμεν, ἐντὶ μὲν οὐδὲν
ἱερόν. ἀλλά γέ τοι διαοίσομαι ἔστ' ἐκ' ἀπείπης.
κο. ὗς ποτ' ἀθαναίαν ὄριν ἤρισεν. ἠνὶ δὲ κεῖται.
ὤριφος. ἀλλ' ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
λα. Καὶ πῶς ὦ κίναδ' οὗ τάδε γ' ἔσσεται ἐξίσου ἄμμιν.
Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. τίς δὲ παρεύσας.
Αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακαὶ κύνα δήλετ' ἀμέλγειν.
κο. Ος τις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθης.
Σφὰξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτοι
ὤριφος ἰσοπαλής; τυΐδ' ὁ τράγος οὗτος, ὄρισδε.
λα. Μὴ σπεῦδ' οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι. ἅδιον ᾀσῆ
Τᾷδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τ' ἄλσεα ταῦτα καθίξας
Ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται ὧδε πεφύκει
Ποῖα. χ' ἁ στιβὰς ἅδε. καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
κο. Αλλ' οὔτι σπεύδω, μέγα δ' ἄχθομαι. εἴ τύ με τολμῆς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. ὅν ποκ' ἐόντα.
Παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει
Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὥς τυ φάγωντι.
λα. Καὶ πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
μέμναμ' ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως;
κο. Ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες. αἱ δὲ χίμαιραι,
Αἱ δὲ κατεβληχῶντο. καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
λα. Μὴ βαθίον τήνω πυγίσματος ὑβὲ ταφείης.
Ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ' ἕρπε, καὶ ὕστερα βωκολιαξεῖς.
κο. Οὐχ ἑρψῶ τηνεί, τουτῶ δρύες, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμανέεσσι μέλισσαι.
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύω, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρῳ
ὄρνιχες λαλαγεῦντι. καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία

ταῖς αἰξί, καὶ τὴν τοῦ τράγου ἐπὶ ταῖς αἰξὶν ὄρεξιν ὁρᾶται καταστέλλειν, ἐπινίκιον θυσίαν ταῖς νύμφαις εὐτρεπίζων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ έ.

Ὁδοιπόροι, ἢ βουκολιασταί, Κομάτας, καὶ Λάκων.

Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν
φεύγετε τὸν λάκωνα, τό, μευ νάκος, ἐχθὲς ἔκλεψεν.
λα'. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας, σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε
τόν μευ τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα κομάταν;
κο. Τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα δῶλε συβάρτα
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
λα'. Τάν μοι ἔδωκε λύκων ὦ 'λεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἐκλέψας ποκ' ἔβα νάκος, εἰπὲ κομάτα,
οὐδὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότῃ ἦς τι ἐνεύδειν.
κο. Τό, κροκύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον ἁνίκ' ἔθυσε
Ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα· τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ
Βασκαίνων. καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
κο. Οὔ μ' αὐτὸν τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον. οὔ σε γε λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθιδος. ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὤνθρωπε μανεὶς εἰς κρᾶθιν ἁλοίμαν.
κοι Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς λιμνάδας ὦ 'γαθὲ νύμφας.
αἵτε μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν.
οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε κομάτας.
λα'. Αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.

ἐς ταύταν ἐτύπαν χασμώμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις.
κο. Ναὶ ναί. τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν. ἅδε καὶ αὐτά.
βάτ. Ὅσσιχον ἐστὶ τὸ τύμμα. καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.
κο. Εἰς ὄρος ὄκχ᾽ ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔγχεο βάττε.
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
βάτ. Εἶπ᾽ ἄγε μοι κορύδων. τὸ γερόντιον ἦ ῥ᾽ ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ᾽ ἐκνίσθη;
κο. Ἀκμάν γ᾽ ὦ δείλαιε. πρᾶν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθὼν,
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρᾳ κατελάμβανον ἆρος ἐνάργη.
βάτ. Εὖ γ᾽ ὤνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ σατυρίσκοις
ἐγγύθεν, ἢ πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

Ὑπόθεσις τοῦ ε. εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐν Ἰταλίας, ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δέ ἐστι τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα κομάτας, ὃς καὶ εὐμάρα τοῦ σιβαρίτε νέμει τὰς αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, λάκων. ὃς θουρίου τοῦ σιβαρίτα νέμει τὰ θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν κομάτας κόρην ἐρωμένην, ἀλκίππην τοὔνομα. ὁ δὲ λάκων, ἐρώμενον εὐμήδην, ἀλλήλοις οὖν προσκαλοῦνται, περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες. καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης, τίθενται. ὁ μὲν αἰπόλος, τράγον. ὁ δὲ ποιμὴν, ἀμνόν. μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἅμυλλαν, ὁ κριτὴς μόρσων, τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δ᾽ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος γενόμενος προσδιαλέγεται

αἰγίπυρος καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια.
Βάτ. Φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὦ τάλαν αἴγων
εἰς ἀίδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας,
χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποτ' ἐπάξα.
Κο. Οὐ τήναγ', οὐ νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ πῖσαν ἀφέρπων,
δῶρον ἐμὸν νιν ἔλειπεν. ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς.
κεὖ μὲν τὰ γλαύκας ἀγκρούομαι. εὖ δὲ τὰ πύρρω,
αἰνέω, τάν τε κρότωνα. καλὰ πόλις ἀζάκυνθος.
καὶ τὸ ποτ' ἀῶον τὸ λακίνιον. ἇπερ ὁ πύκτας
αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας
τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ' ἀμαρυλλίδι. ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάϋσαν. χ' ὡ βοκόλος ἐξεγέλασσεν.
Βάτ. Ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλὶ μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ' ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας
αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει.
Κό. Θαρσεῖν χρὴ φίλε βάττε. τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν. ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χ' ὡ ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
Βάτ. Θαρσέω βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα. σῖτθ' ὁ λέπαργος.
Κο. Σῖτθ' ἁ κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον, οὐκ ἐσακούεις;
ἥξω ναὶ τὸν πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν.
ἢ μὴ ἄπει του τῶθεν, ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.
εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον. ὥς τυ πατάξω.
Βάτ. Θᾶσαι μ' ὦ κορύδων ποτὶ τῶ διός. ἁ γὰρ ἄκανθα
ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖαι
ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί, κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. δ'.

ΝΟΜΕΙΣ, ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ.

βάτ. Εἰπέ μοι ὦ κορύδων· τίνος αἱ βόες. ἦ ῥα φιλώνδα;
κορύ. Οὐκ, ἀλλ' αἴγωνος. βόσκεν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
βάτ. ἦ πᾷ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες;
κο. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία. κἠμὲ φυλάσσει.
βάτ. Ωὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν.
κο. Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφεὸν ᾤχετο μίλων.
βάτ. Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
κο. φαντί νιν ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν
βάτ. Κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
κο. Κᾤχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα
βάτ. Ρεῖσαί τοι μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
κο. Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι.
βάτ. Δειλαῖαί γ' αὗται τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
κο. ἦ μὰν δειλαῖαί γε. καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
βάτ. Τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
τὠστέα. μὴ πρῴκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ;
κο. Οὐ δᾶν ἄλλοκα μέν μιν ἐπ' αἰσάροιο νομεύω.
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.
βάτ. Λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος. εἴθε λάχοιεν
τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ δαμόται. ὅκκα θύοντι
τᾷ ἥρᾳ τοιόνδε κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
κο. Καὶ μὰν ἐς τὸ μάλιμνον ἐλαύνεται. ἔς τε τὰ φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι.

ταν δὲ καλαν κυθέρειαν ἐν οὔρεσι μᾶλα νομεύων
οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας.
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι.
ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
ἐνδυμίων. ζαλῶ δὲ φίλα γύναι ἰασίωνα.
ὃς τόσσον ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πεύσεσθαι βέβαλοι.
ἀλγέω τὰν κεφαλάν. τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω.
κεισεῦμαι δὲ πεσών. καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδοντι,
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Ὑπόθεσις τοῦ δ' εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, βουκολικόν ἐστι. βάττος μὲν οὖν αἰπόλος, κορύδων δὲ, βουκόλος. οἳ πρὸς ἀλλήλοις διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ ὁ θεόκριτος τὸν κορύδωνα, βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς αἴγωνος. ὃν φησιν εἰς ὀλυμπίαν, ὑπὸ μίλωνος παλαιστοῦ ἀχθῆναι ἰσχυρὸν ὄντα ὡς ἀγωνίσηται. τὸν δὲ βάττον ταῦτα πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου, καὶ εἰσὶ λεπταί. τὰ μὲν πράγματα διάκειται ἐν κρότωνι τῆς σικελίας. ἀρχαιότερος δὲ μίλων θεοκρίτου. εἴγε ὁ μίλων τῇ ἑβδόμῃ, πάλιν νικᾷ. ὁ δὲ θεόκριτος, κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα ἤκμασεν.

ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα· τὸ πᾶν λίθος. ὦ κυανόφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις,
τὸν στέφανον τιλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.
τόν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσσω
ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί ὁ δύσσοος· οὐχ ὑπακούεις;
τὰν βαίταν ἀποδὺς εἰς κύματα τῆνα ἁλεῦμαι.
ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.
κἤκα μὴ 'ποθάνω· τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα μευ μεμναμένου εἰ φιλέεις με.
ὑπρο οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα.
τιμα Ἀλλ' αὔτως ὁμαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη.
ξάμε Εἶπε καὶ Ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις.
νον ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις. οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
πλα' τὶν ὅλος ἔγκειμαι, τὺ δ' ἐμεῦ λόγον οὐδένα ποιῇ.
ταγη ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω.
σεν. τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἅλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. ἆρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.
καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι· ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.
Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι.
Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλὼν, δρόμον ἄνυεν. ἁ δ' Ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χ' ὡ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἆγε Μελάμπους
ἐς πύλον. ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας.

ἄξιοι. διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προῄρηται. τὸ δὲ εἶδος, ἀπὸ κωμαστικόν. τὸν Τίτυρον οἱ μὲν, κύριον· οἱ δὲ, σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ σίμου, τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, σιμιχίδην καλοῦντες, ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

ΕἸΔΥΛΛΙΟΝ γ'.

Αἰπόλος, ἢ Ἀμαρυλλίς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε βόσκε τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον. ἦ ῥά με μισεῖς;
ἦ ῥά γέ τοι Σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν
νύμφα καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς;
ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω τηνῶθε καθεῖλον,
ᾧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τὶν ἄντρον ἱκοίμαν.
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἅ τυ πυκάσδῃ.
νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα. βαρὺς θεός. ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθύλαζε δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα· τὸ πᾶν λίθος. ὦ κυανόφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις,
τὸν στέφανον τῖλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.
τόν τοι ἐγὼν ἀμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσσω,
ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί ὁ δύσσοος· οὐχ ὑπακούεις;
τὰν βαίταν ἀποδὺς εἰς κύματα τῆνα ἁλεῦμαι.
ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται ὄλπις ὁ γριπεύς.
κἤκα μὴ 'ποθάνω· τόγε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα μευ μεμναμένου εἰ φιλέεις με.
προ οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα.
τιμα Ἀλλ' αὔτως ὁμαλῷ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη.
ξάμε Εἶπε καὶ ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις.
νον ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις. οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
πα τὶν ὅλος ἔγκειμαι. τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
ταγη ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω.
σεν. τάν με καὶ ἁ μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
αἰτεῖ. καὶ δωσῶ οἱ ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. ἆρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.
καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι. ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.
Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι.
Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλὼν, δρόμον ἄνυεν. ἁ δ' ἀταλάντα
ὡς ἴδεν. ὡς ἐμάνη. ὡς ἐς βαθὺν ἅλλετ' ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χ' ὡ μάντις ἀπ' ὄθρυος ἄγε μελάμπους
ἐς πύλον. ἁ δὲ βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος ἀλφεσιβοίας.

ἄξιοι. διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προῄρηται. τὸ δὲ εἶδος, αὐτοκωμαστικόν. τὸν Τίτυρον οἱ μὲν, κύριον· οἱ δὲ, σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ σιμοῦ, τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, σιμιχίδην καλοῦντες, ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

ΕἸΔΥΛΛΙΟΝ γʹ.

Αἰπόλος, ἢ Ἀμαρυλλίς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε βόσκε τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον. ἦρά με μισεῖς;
ἦρα γέ τοι Σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν
νύμφα καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς;
ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω τηνῶθε καθεῖλον,
ὧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὺ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν.
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἅ τυ πυκάσδῃ.
νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα. βαρὺς θεός. ἦρα λεαίνας
μασδὸν ἐθύλαζε δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε ματήρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν,
νῦν δέ τε δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ τέ νιν οὐδέ ποκ' εἶδον.
ἦρ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι. αἰ δ' ἔτι κἤμὲ
λυπῇ, τὰν Ἀΐδαο πύλαν ναὶ μοίρας ἀραξεῖ.
τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν
ἀσσυρίω δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλους
πότνι'. ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε σελαναία λιπαρόχροε. χαίρετε δ' ἄλλοι
ἀστέρες εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

Ὑπόθεσις τοῦ τρίτου εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπόλος ἢ ἀμαρυλλὶς, ἢ κωμαστής. ἐπικωμάζει δέ τις τῇ ἀμαρυλλίδι, τοὔνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειεν δ' ἄν τις τὸν ἐπικωμάζοντα βάττον εἶναι. τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε πρὸς τὴν ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. τὰ οὖν πράγματα, εἴη ἂν ἐπὶ Ἰταλίας περὶ κρότωνα τῆς σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον, οὐκ ἂν εἴη ὡς ὁ μουνάτος φησὶν, ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα, ἦ ῥά γε τοι σιμὸς καταφαίνομαι. πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων δῶρα, ἤγουν, μῆλα καὶ στεφάνους τῇ ἀμαρυλλίδι, χάριν τοῦ προσδεχῆναι. ἡ δὲ, οὐδὲ λόγου αὐτὸν

εἰ δ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ.
πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.
φράζεό μου τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
καὶ μετὰ ταν κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἷλου
ὦ γύναι, ἐς καλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὔτως ἡμίφλεκτον. ἔρως δ' ἄρα καὶ λιπαραίου
πολλάκις ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
φράζεό μου τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος ὥς, ὁ μὲν εἶπεν ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθὴς,
χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων.
καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
θερμότερ' ἦς, ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ.
χ' ὡς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι σελαία,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές.
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε φιλίστας
μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε μελιξοῦς
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι.
ἀῶ τὰν ῥοδόπηχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισαι.
κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλά, καὶ ὡς ἄρα δέλφις ἔραται
κἤτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός,
οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν. ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων.
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν.
ταῦτά μοι ἁ ξεῖνα μυθήσατο. ἔστι δ' ἀληθής.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
κἤπει κλινέοντα μάθῃς μόνον, ἄσυχα νεῦσον.
κἤφ' ὅτι σιμαίθα τυ καλεῖ καὶ ὑφάγεο τᾶδε.
ὣς ἐφάμαν· ἁ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρουν
εἰς ἐμὰ δώματα δέλφιν, ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφω.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρώς μευ κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν· οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυζῶνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα.
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας·
ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον.
ἦ ῥά με σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσον ἐγώ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἤ με παρῆμεν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἦνθον γὰρ κἠγὼ ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα.
ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός.
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος
πάντοτι πορφυρέῃσι περιζώστρῃσιν ἑλικτάν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μ' αἱ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι.
εὗδόν τ' εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα.

ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θεάσασθαι. ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
ὡμάρτευν. βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα.
κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς κλεαρίστας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν οὗ τὰ λύκωνος.
εἶδον δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ εὐδάμιππον ἰόντας.
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς.
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ σελάνας
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιποῦσιν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
χ' ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο κοὐδ' ἔτι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμην, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε.
κείμην δὲ ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγείνετο πολλάκι θάψῳ.
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα, καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπόρησα.
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρὸν, ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
χ' οὕτω τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
εἰ δὲ ἄγε θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος.
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν.
τηνεῖ γὰρ φοιτῇ, τηνεῖ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.

φράζεό μευ

ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ.
εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται, εἴτε καὶ ἀνὴρ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ θησέα φαντὶ
ἐν δίᾳ λασθῆμεν ἐϋπλοκάμω ἀριάδνας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' ἀρκάσι τῷ δ' ἔπι, πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὡς καὶ δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περῆσαι
μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε δέλφις,
ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἶ αἶ ἔρως ἀνιαρὲ, τί μου μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαῦραν τοι τρίψασα ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἇς ἔτι καὶ νῦν
ἐκ θυμῶ δέδεμαι. ὁ δέ μου λόγον οὐδένα ποιεῖ.
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα, τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα
νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ.
ἐκ τίνος ἄρξωμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;
ἦνθ' ἁ τῷ ὐβούλοιο καναφόρος ἄμμιν ἀναξὼ,
ἄλσος ἐς ἀρτέμιδος. τᾷ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα.
θηρία πομπεύεσκε περισταδὸν. ἐν δὲ λέαινα.
φράζεό μου τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καὶ μ' αἰθὰ χαρίλα θρᾷσσα τροφὸς ἁ μακαρῖτις

φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι κίρκης,
μήτε τι μηδείας, μήτε ξανθᾶς περιμήδας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται. ἀλλ' ἐπίπασσε
θέστυλι δειλαία. πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι,
ἦρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα. τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
δέλφις ἔμ' ἀνίασεν. ἐγὼ δ' ἐπὶ δέλφιδι δάφναν
αἴθω· χ' ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα καππυρίσασα,
κἠξαπίνης ἅφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτῆς,
οὕτω τοι καὶ δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ μύνδιος αὐτίκα δέλφις.
χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ ἀφροδίτας.
ὣς κεῖνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέρῃσι θύραισιν.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ' ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ᾅδα
κινήσαις ῥαδάμαντα, καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
θέστυλι δὲ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.
ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι. τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα
ἠνὶ δὲ σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται.
ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία,
ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι. ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν, καὶ ἀπάρθενον ἦμεν,
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται, σιμαίθα δέλφιδος μυνδίου τινὸς ἐρῶσα, ὃν παιδικῶς πρὸς ταλαιπωροῦντα ἐν παλαίστρᾳ, ἡ σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης θεστύλιδος ὑποδιακονουμένη, ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μετάγειν, ἐπικαλουμένη τὴν σελήνην καὶ τὴν ἑκάτην, ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. τὴν δὲ θεστύλιδα ὁ θεόκριτος, ἀπειροκάλως ἐκ τῶν σώφρονος μετήνεγκε μίμων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ β'.

Φαρμακεύτρια.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε θέστυλι, πᾶ δὲ τὰ φίλτρα.
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ,
ὡς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα καταθύσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας, οὐδ' ἐθ' ἥκει,
οὐδὲ θύρας ἄρραξεν ἀνάρσιος ἦ ῥά οἱ ἄλλα
ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' ἔρως ταχινὰς φρένας, ἅ τ' ἀφροδίτα
βασεῦμαι ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἴδω καὶ μέμψομαι εἷά με ποιεῖ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι, ἀλλὰ σελάνα
φαῖνε καλόν, τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ᾽ ἔρωτος ἐς ᾅδαν ἕλκομαι ἤδη.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ᾽ ἄκανθαι,
ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ᾽ ἀρκεύθοισι κομάσαι.
πάντα δ᾽ ἔναλλα γένοιτο. καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι.
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὼς κύνας ὥλαφος ἕλκοι.
κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
χ᾽ ὢ μὲν, τόσσ᾽ εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δ᾽ ἀφροδίτα,
ἤθελ᾽ ἀνορθῶσαι, τάγε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ μοιρᾶν. χ᾽ ὠ δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας,
σπείσω ταῖς μοίσαις ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι,
χαίρετ᾽. ἐγὼ δ᾽ ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.
θυ. Πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα θύρσι γένοιτο,
πλῆρες δὲ σχαδόνων. καὶ ἀπ᾽ αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ᾄδεις.
ἠνίδε τοι τὸ δέπας θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
ὡρᾶν πεπλῦσθαί νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.
ὧδ᾽ ἴθι κισσαίθα, τὺ δ᾽ ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.

ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιος, ἄμμι δεδύκει
δάφνις. κἠν ἀΐδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
Αρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος; ἕρπε ποτ' ἴδαν,
ἕρπε ποτ' ἀγχίσην. τηνεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
Αρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χ' ὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μάλα νομεύει,
καὶ πτῶκας βάλλει, καὶ θηρία τ' ἄλλα διώκει.
Αρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖτις ὅπως στάσῃ διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα
καὶ λέγε τὸν βούταν νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχευμοι.
Αρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν
οὐκέτ' ἀνὰ δρυμὼς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' ἀρέθοισα
καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ θύμβριδος ὕδωρ.
Αρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων
δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
Αρχετε βωκολικας μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ πὰν πὰν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ λυκαίου,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν σικελὰν, ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον, αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
ἔνθ' ὦναξ. καὶ τάνδε φέρ' εὐπακτοιο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν.

πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
Ἀρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθ' ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δὲ δάφνι,
τίς τυ καταστρύχει. τίνος ὦ 'γαθὲ τόσσον ἔρασαι;
Ἀρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὡ' πόλοι ἦνθον
πάντες ἀνηρώτων τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ πρίαπος
κἤφα, δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι. ἁ δέ τε κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.
Ἀρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ζατεῦσ', δύσερώς τις ἄγαν. καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ὡ' πόλος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
Ἀρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελῶντι,
τάκεαι ὀφθαλμὼς ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὑτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
Ἀρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἡ κύπρις γελάοισα.
λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα
κῆπε τύθην τὸν ἔρωτα κατεύχεο δάφνι λυγιξεῖν;
ἆρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίχθης;
Ἀρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χ' ὠ δάφνις ποταμείβετο κύπρι βαρεῖα,
κύπρι νεμεσσατά, κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.

πυργαίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
ταὶ, ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δέ μιν, δύ' ἀλώπεκες· ἁ μὲν, ἀν' ὄρχως
φοιτῇ, σινομένα τὰν τρώξιμον· ἁ δ' ἐπὶ πήραν
πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον, οὐ πρὶν ἀνάσειν
φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος
αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
τῶ μὲν, ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα.
ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ, καί τοι μάλα, πρόφρων ἀρεσαίμαν.
αἴ κέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
κοὔτοι τοι φθονέω. πόταγ' ὠγαθέ. τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔτί πω ἐς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.
θύρ. ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς
θύρσις ὅδ' ὡξ αἴτνας καὶ θύρσιδος, ἁδ' ἁ φωνά.
πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὄκα δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα νύμ-
ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω; (φαι.
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' ἀνάπω,
οὐδ' αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χ' ὡκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες,
καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μώσας.
δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, τῶ τε πριήπω
καὶ τῆν κραναιάδων κατ' ἐναντίον, ᾇπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἰ δέ κ' ἀείσῃς
ὡς ποκα τὸν λιβύαθε ποτὶ χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων,
αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι.
ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ
ἀμφῶες νεοτευχὲς ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον,
τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός.
κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος. ἁ δὲ κατ' αὐτὸν
καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
ἔντοσθεν δὲ γυνάτις θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ, ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ' ἐπέεσσι τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.
ἄλλ κα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
λεπράς. ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν,
ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
καὶ πολιῷ περ ἐόντι. τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας.
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ, ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Θύρσις.

Δύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τῆνα,
ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται. ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες· μετὰ πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.
αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ.
αἴκα δ᾽ αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος χιμάρω δὲ καλὸν κρέας ἔστε κ᾽ ἀμέλξῃς.
αἰ. Αδιον ποιμὰν τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχὲς
τῆν᾽ ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴκα ταὶ μῶσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας, αἰ δέ κ᾽ ἀρέσκῃ
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξεῖς.
θύρ. Λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τῇδε καθίξας
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι
συρίσδεν, τὰς δ᾽ αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ,
αἰ. Οὐθέμις ὦ ποιμὰν τὸ μεσαμβρινὸν, οὐθέμις ἄμμιν
συρίσδεν, τὸν πᾶνα δεδοίκαμες. ἦ γὰρ ἀπ᾽ ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἔντι γε πικρός.

Ὑπόθεσις τοῦ πρώτου εἰδυλλίου.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπόλος. ἤτοι Μενάλκας, ἢ καὶ Κομάτας. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα.

Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικόν, δραματικόν, καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα, μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους, καθάπερ συγκεκραμένον. διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως μᾶλλον δὲ κράσεως. ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ. ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ. ὁτὲ δὲ ὡς ἂν τύχῃ. εἰς ὅσον δ᾽ οἷόν τε ἐστὶ αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, πρεπωδῶς πάνυ, τοῖς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. ἐκπέφυγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

παρθοῖς. ἔπειτα εἰς τὴν Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἦλθεν. οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ἄσμασιν καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν.

Περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τὴν, κατὰ τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφήν· καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι καὶ ποιμενικὰ, καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφὴν, ὡς ἀριστεύοντος τοῦ ζώου. διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος, παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κωλύειν ἀτιμαγελούσας. ἢ τῶν βοῶν κορεῖν, καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. ᾄδειν δέ φασιν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένους, θηρίων ἐν ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα, καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον. κἀκεῖνον μὲν, ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων μένειν πόλεως. τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα. καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν. δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν δέξαι τὰν ὑγίειαν, ἃν φέρομεν παρὰ τᾶς θεοῦ. ἃν ἐκαλέσατο τήνα.

Περὶ τῆς τῶν βουκολικῶν ἐπιγραφῆς.

Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδός ἐστιν, ὁ ποιόν ἐστι λόγος. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

Γένος Θεοκρίτου.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, συρακούσιος ἦν τὸ γένος. πατρὸς σιμιχίδου, ὡς αὐτός φησι. Σιμιχίδα πᾶ δὴ σὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις; ἔνιοι δὲ, τὸ σιμιχίδα, ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι. πατέρα δὲ ἐσχηκέναι πραξαγόραν, καὶ μητέρα φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε φιλιτάδου, καὶ ἀσκληπιάδου, ὡς μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν πτολεμαῖον, τὸν ἐπικληθέντα λαγωόν. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκρίθη.

Περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς εὑρέθη τὰ βουκολικά.

Τὰ βουκολικά φασιν ἐν λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ περιουσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ταρασσόντων. ἐνέστη καὶ ἑορτὴ ἀρτέμιδος καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν ἄρτεμιν ὕμνησαν. τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρεστῆς γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τυνδαρίδι τῆς σικελίας ᾀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς ἀρτέμιδος ξόανον, ἐκ ταύρων τῆς σκυθίας. χρησμὸς ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ προσελθεὶς ἐς ῥήγιον τῆς ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις τῷ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΜΙ-
ΚΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΞ ΚΑΙ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐννεακαίδεκα.
Τοῦ αὐτοῦ Πέλεκυς καὶ Πτερύγιον.

THEOCRITI IDYLLIA, HOC EST
PARVA POEMATA XXXVI.

Eiusdem Epigrammata XIX.
Eiusdem Bipennis & Ala.

M. D. XXXX.

